

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลที่เ้ามาจากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหาร การสอบถามฝ่าย
คนงาน และการสังเกตการณ์ โดยการวิเคราะห์จะแยกออกเป็นสองส่วนคือ ฝ่ายบริหารและฝ่าย
คนงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ฝ่ายบริหาร

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์จะเป็นการศึกษาถึงลักษณะโดยทั่วไป ซึ่งได้แก่ เพศ
อายุ การศึกษาและการเรียนรู้งาน ความปลอดภัย เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของผู้ให้
สัมภาษณ์อย่างกว้าง ๆ อันจะเป็นแนวทางช่วยในการวิเคราะห์ลักษณะการบริหารงานความปลอดภัยที่
ถูกต้องยิ่งขึ้นถึงรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเพศ

ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมี ๑๑ ราย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย หรือ
ร้อยละ ๙๐.๙๐ ในจำนวนนี้เป็นเพศชาย ๘ รายหรือร้อยละ ๘๐.๘๐ เพศหญิง ๑ ราย หรือร้อยละ
๙.๑๐

ในกลุ่มที่ ๒ จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๘ รายหรือร้อยละ ๗๒.๗๒ ในจำนวนนี้เป็น
เพศชาย ๖ รายหรือร้อยละ ๗๕.๐๐ เป็นเพศหญิง ๒ รายหรือร้อยละ ๒๕.๐๐

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศ
ชายร้อยละ ๗๕.๐๐ และเพศหญิงร้อยละ ๒๕.๐๐

ตารางที่ ๒
จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๔	๖๘.๔๕	๔	๕๖.๓๓	๖	๓๑.๕๕
หญิง	๔	๒๑.๐๕	๑	๕.๒๖	๓	๑๔.๖๔
รวม	๑๘	๑๐๐	๑๐	๕๖.๖๓	๘	๔๓.๓๗

ตารางที่ ๓ จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามช่วงอายุ

มีผู้บริหารให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ทั้งหมด ๑๘ ราย ซึ่งเป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๕๖.๖๓ ในจำนวนนี้เป็นผู้บริหารที่อยู่ในระหว่างช่วงอายุ ๒๖ ถึง ๓๐ ปี อยู่ ๕ รายหรือร้อยละ ๒๖.๓๒ ซึ่งเป็นจำนวนสูงสุด รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ ๓๖ ถึง ๔๐ ปี ซึ่งมีจำนวน ๓ รายหรือร้อยละ ๑๕.๖๔ ส่วนช่วงอายุระหว่าง ๓๑ ถึง ๓๕ ปี และ ๔๑ ถึง ๔๕ ปี จะมีจำนวนเท่ากันคือ ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ ซึ่งอายุโดยเฉลี่ยของผู้บริหารในกลุ่มที่ ๑ นี้คือ ๓๓ ปี

สำหรับกลุ่มที่ ๒ มีผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๘ ราย ในจำนวนนี้เป็นผู้บริหารที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๒๖ ถึง ๓๐ ปี อยู่ ๕ รายหรือร้อยละ ๕๖.๑๑ รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง ๓๑ ถึง ๓๕ ปี จำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ ซึ่งอายุโดยเฉลี่ยของผู้บริหารในกลุ่มที่ ๒ นี้คือ ๒๘.๕๖

จากตารางนี้สามารถสรุปรวมได้ว่า ผู้บริหารที่อยู่ในช่วงอายุ ๒๖ ถึง ๓๐ ปี มีมากเป็นอันดับหนึ่งคือมี ๑๓ รายหรือร้อยละ ๖๘.๔๕ อันดับสองได้แก่ช่วงอายุ ๓๖ ถึง ๔๐ ปี ซึ่งมีจำนวน ๓ ราย

หรือร้อยละ ๑๕.๘ อันสืบสามได้แก่ช่วงอายุ ๓๐ ถึง ๓๔ ปี ซึ่งมีจำนวน ๒ ราย หรือร้อยละ ๑๐.๕๒
 อันสืบสี่ได้แก่ช่วงอายุ ๔๑ ถึง ๔๕ ปี มีจำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ และอายุโดยเฉลี่ยของผู้บริหาร
 ทั้งสองกลุ่มคือ ๓๑ ปี

ตารางที่ ๓

จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๖ - ๓๐ ปี	๑๓	๖๘.๔๓	๕	๒๖.๓๒	๘	๔๒.๑๑
๓๑ - ๓๕ ปี	๒	๑๐.๕๒	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖
๓๖ - ๔๐ ปี	๓	๑๕.๗๙	๓	๑๕.๗๙	๐	๐
๔๑ - ๔๕ ปี	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๐	๐
๔๖ - ๕๐ ปี	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๔๑ - ๕๕ ปี	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๙	๑๐๐	๑๐	๕๒.๖๓	๘	๔๑.๓๗

อายุเฉลี่ยของผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ $(\bar{X}_1) = ๓๓$ ปี

อายุเฉลี่ยของผู้บริหารกลุ่มที่ ๒ $(\bar{X}_2) = ๒๕.๕๖$ ปี

อายุเฉลี่ยของผู้บริหารทั้งสองกลุ่ม $(\bar{X}) = ๓๑$ ปี

ตารางที่ ๕ จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามการศึกษา

มีผู้บริหารให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ทั้งหมด ๑๔ ราย ซึ่งเป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๗๑.๔๓ ในกลุ่มที่ ๑ นี้ มีผู้บริหารที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีอยู่ ๘ ราย หรือร้อยละ ๘๐.๐๐ และระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๑๐.๐๐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในกลุ่มที่ ๑ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเกือบทั้งหมด

สำหรับกลุ่มที่ ๒ มีจำนวนผู้บริหารให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ จะเป็นผู้บริหารที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีอยู่ ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ รองลงมาจะเป็นการศึกษาในระดับอนุปริญญา อาชีวศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นอยู่อย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๒๕.๐๐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในกลุ่มที่ ๒ นี้ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และระดับต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นจำนวนเกือบเท่ากัน กล่าวคือเป็นระดับปริญญาตรีร้อยละ ๑๐๐.๐๐ และต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ ๒๕.๐๐

จากตารางนี้สามารถสรุปได้ว่าผู้บริหารในกลุ่มที่ ๑ มีระดับการศึกษาดีกว่าผู้บริหารในกลุ่มที่ ๒ อยู่มาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามการศึกษา

สถานประกอบการ	ผู้ให้สัมภาษณ์		ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		อาชีวศึกษา		อนุปริญญา		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๑	๕.๒๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๕๒.๖๓	๐	๐
กลุ่มที่ ๒	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๐	๐	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๐	๐
รวม	๑๑	๑๐๐	๒	๑๐.๕๒	๑	๕.๒๖	๐	๐	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๑	๑๐.๕๒	๐	๐

๑๒๔

ตารางที่ ๕ แหล่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัย

มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ทั้งหมด ๑๔ ราย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ ราย (ตามรายละเอียดในตารางที่ ๒) ในกลุ่มที่ ๑ จะมีผู้บริหารที่เรียนรู้ด้านความปลอดภัยจากประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๕ อันดับสองได้แก่การศึกษาด้วยตนเอง เช่นจากตำราต่าง ๆ เป็นจำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๐ อันดับสามได้แก่การศึกษาจากสถาบันการศึกษาและจากการเข้าอบรมในหลักสูตรระยะสั้น ๆ ซึ่งมีจำนวนอย่างละ ๒ รายหรืออย่างละร้อยละ ๖.๒๕ อันดับสี่เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านความปลอดภัยจากเพื่อน ๆ เช่น จากกฎข้อบังคับที่ส่งมาจากต่างประเทศโดยตรง ซึ่งมีจำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๑๐.๐๐

สำหรับกลุ่มที่ ๒ จะมีผู้บริหารที่เรียนรู้ด้านความปลอดภัยจากประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ๔ รายหรือร้อยละ ๒๕.๐๐ อันดับสองได้แก่การศึกษาจากสถาบันการศึกษา ซึ่งมีจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๖.๒๕ อันดับสามได้แก่การศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งมีจำนวน ๑ ราย หรือร้อยละ ๓.๑๒

จากตารางนี้สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารจะเรียนรู้ด้านความปลอดภัยจากประสบการณ์ในการทำงานเป็นส่วนมากคือมีถึง ๑๑ รายหรือร้อยละ ๕๓.๑๓ รองลงมาได้แก่การเรียนรู้โดยศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๒๕ รองลงมาอีกได้แก่การเรียนรู้จากสถาบันการศึกษาซึ่งมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๑๖.๕๐ ส่วนการเรียนรู้จากการอบรมในหลักสูตรระยะสั้น ๆ นั้นจะเป็นลำดับสุดท้ายคือมีจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๖.๒๕

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

แหล่งการเรียนรู้ฐานด้านความปลอดภัย

แหล่งการเรียนรู้ฐานด้าน ความปลอดภัยในโรงงาน	จำนวนคำตอบของผู้ ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานศึกษา	๔	๑๒.๕๐	๒	๖.๒๕	๒	๖.๒๕
ประสบการณ์ในการทำงาน	๑๐	๔๓.๑๓	๔	๒๕.๐๐	๔	๒๕.๑๓
อบรมหลักสูตรระยะสั้น ๆ	๒	๖.๒๕	๒	๖.๒๕	๐	๐
ศึกษาค้นคว้าเอง	๔	๒๕.๐๐	๖	๒๑.๔๔	๑	๓.๑๒
อื่น ๆ	๑	๓.๑๒	๑	๓.๑๒	๐	๐
รวม	๓๒	๑๐๐	๒๐	๖๒.๕๐	๑๒	๓๗.๕๐

Note = ๑

- หมายเหตุ
- จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้มี ๑๔ ราย (ตารางที่ ๒)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๖ การให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหาร

ในกลุ่มที่ ๑ มีผู้บริหารให้สัมภาษณ์ ๑๐ รายหรือคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓ ของจำนวนผู้บริหารทั้งหมด ในจำนวนนี้มี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๔ ที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานเท่ากับงานในด้านอื่น ๆ เช่นงานด้านการเงิน การตลาด เป็นต้น และมีเพียง ๔ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๕ เท่านั้น ที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่างานในด้านอื่น ๆ และไม่มีสถานประกอบการใดที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยมากกว่างานในด้านอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ นี้ ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุดหรือมากที่สุดรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการผลิตงานเกมซึ่งมีอัตราความเสี่ยงสูง

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ มีผู้บริหารให้สัมภาษณ์ ๔ รายหรือร้อยละ ๔๐.๐๐ ของจำนวนผู้บริหารทั้งหมด ในจำนวนนี้มี ๔ รายหรือร้อยละ ๕๒.๐๐ ที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่างานในด้านอื่น ๆ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ เท่านั้น ที่ให้ความสำคัญเท่ากับงานในด้านอื่น ๆ และไม่มีสถานประกอบการใดเลยที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานมากกว่างานในด้านอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ นี้ ยังขาดความตื่นตัวในงานด้านความปลอดภัย เนื่องจากส่วนใหญ่จะเห็นความสำคัญของงานในด้านอื่น ๆ ก่อน เช่น ด้านการตลาด การเงิน เป็นต้น

การที่สถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยมากกว่ากลุ่มที่ ๒ นั้น เป็นเพราะลักษณะการทำงานของสถานประกอบการกลุ่มที่ ๑ มีอันตรายมากกว่าสถานประกอบการกลุ่มที่ ๒ นั้นเอง และถ้าจะสรุปโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่จะยังคงให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่างานในด้านอื่น ๆ อยู่มาก กล่าวคือมีถึง ๑๒ รายหรือร้อยละ ๖๓.๑๖ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๓๖.๕๔ เท่านั้น ที่ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานเท่ากับงานในด้านอื่น ๆ ซึ่งอัตราร้อยละ ๓๖.๕๔ นี้ ต่างจากอัตราร้อยละ ๖๓.๑๖ อยู่ถึงร้อยละ ๒๖.๖๒ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุดหรือมากที่สุดรองลงมา

ตารางที่ ๖

การให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหาร

ระดับการให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่างานด้านอื่น ๆ	๑๒	๖๓.๑๖	๔	๒๑.๐๕	๘	๔๒.๑๑
เท่ากับงานด้านอื่น ๆ	๑	๓๖.๘๔	๖	๓๑.๕๘	๑	๕.๒๖
มากกว่างานด้านอื่น ๆ	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๓	๑๐๐	๑๐	๕๒.๖๓	๙	๕๗.๓๗

Mode = ๑๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของอุบัติเหตุ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของความปลอดภัยนั้น สิ่งหนึ่งที่ควรจะต้องกล่าวถึงก็คือเรื่องของสาเหตุอุบัติเหตุ เพราะอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่ป้องกันได้ การจะป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นที่จะต้องศึกษาดังสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุก่อน ในการศึกษาเรื่องนี้จะสำรวจลักษณะกว้าง ๆ ของการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน และสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑ สาเหตุของการประสบอันตราย

มีผู้บริหารให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๔ ราย เป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ ราย (รายละเอียดแสดงไว้แล้วในตารางที่ ๒) จากตารางที่ ๑ นี้ จะพบว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ นั้นมีสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานเองเป็นส่วนใหญ่ ก็มี ๔ ราย หรือร้อยละ ๔๐.๐๐ ของจำนวนคำตอบทั้งหมด ส่วนสาเหตุที่เกิดมาจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยนั้นมีเพียง ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๐.๐๐ และมี ๑ รายการหรือร้อยละ ๑๐.๐๐ ที่ไม่ทราบว่าสาเหตุของอุบัติเหตุในสถานประกอบการของตนเกิดจากเหตุใด

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ ผู้บริหารให้คำตอบว่าสาเหตุของอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานเองคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ หรือ ๖ ราย ส่วนสาเหตุที่เกิดจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยนั้นมีเพียง ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๓.๖๓ และมีจำนวน ๒ รายการ หรือร้อยละ ๕.๐๐ ที่ไม่ทราบว่าสาเหตุของอุบัติเหตุในสถานประกอบการของตนเกิดจากเหตุใด

จะเห็นว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ มีสาเหตุของอุบัติเหตุเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานเป็นส่วนใหญ่ก็มีจำนวน ๑๔ รายการหรือร้อยละ ๖๘.๐๐ ส่วนสาเหตุที่เกิดจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยนั้นมีเป็นส่วนน้อยก็มีเพียง ๔ รายการ หรือร้อยละ ๑๘.๑๘ ซึ่งอัตราร้อยละของสาเหตุทั้งสองแตกต่างกันมาก ฉะนั้นสถานประกอบการต่าง ๆ จึงควรให้ความสำคัญต่อการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานให้มากขึ้น สำหรับสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากการป้องกันไม่ได้จริง ๆ นั้น จากการสำรวจไม่ปรากฏ และผู้บริหารที่ไม่ตอบหรือไม่ทราบว่าสาเหตุของอุบัติเหตุในสถานประกอบการของตนเกิดจากเหตุใดก็มีอยู่ ๓ รายการหรือร้อยละ ๑๓.๖๔

ตารางที่ ๑

สาเหตุของอุบัติเหตุจำแนกตามสถานประกอบการ

สาเหตุ	จำนวนค่าตอบของ ผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน	๑๔	๖๘.๑๖	๙	๕๐.๙๐	๖	๒๖.๒๖
สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย	๔	๑๘.๑๘	๑	๕.๕๕	๓	๑๓.๖๓
อุบัติเหตุป้องกันไม่ไ้จริง ๆ	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ทราบ	๓	๑๓.๖๔	๑	๕.๕๕	๒	๙.๑๐
รวม	๒๑	๑๐๐	๑๑	๕๐.๐๐	๑๑	๕๐.๐๐

หมายเหตุ

๑. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้มี ๑๔ ราย (ตารางที่ ๒)
๒. ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ค่าตอบมากกว่า ๑ ค่าตอบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ แสดงการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน

มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑ ราย เป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ ราย(รายละเอียดแสดงในตารางที่ ๒) ซึ่งเราจะพบว่าในกลุ่มที่ ๑ นั้น การกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานส่วนใหญ่จะเป็นการประมาทเลินเล่อที่มี ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๖๖ รองลงมาคือ การหยอกล้อกันเล่นในขณะปฏิบัติงานมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐.๑๐ นอกนั้นจะเป็นการกระทำที่ไม่ปลอดภัยในลักษณะอื่นคือ การไม่ใช้เครื่องป้องกันอันตรายที่ทางสถานประกอบการได้เตรียมไว้ สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงาน ไม่หยุดเครื่องจักรขณะทำการซ่อมหรือทำความสะอาด ใช้งานได้ รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรเครื่องมือที่ถูกต้อง ไม่ยึดถือคำห้ามเตือน และอื่น ๆ อย่างละ ๑ ราย หรืออย่างละร้อยละ ๒.๖๖ ในกลุ่มที่ ๑ นี้ จะมีผู้ไม่ตอบคำถามจำนวน ๑ ราย หรือร้อยละ ๒.๖๖

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ นั้น การกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงานส่วนใหญ่มาจากความประมาทเลินเล่อของพนักงานซึ่งมีจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๑๓.๘๘ รองลงมาได้แก่สภาพร่างกายที่ไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงานซึ่งมีจำนวน ๓ รายหรือร้อยละ ๘.๓๓ รองลงมาอีกได้แก่การไม่หยุดเครื่องจักรขณะซ่อมหรือทำความสะอาดและพนักงานไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรเครื่องมือที่ถูกต้อง อย่างละ ๒ ราย หรืออย่างละร้อยละ ๘.๘๘ ส่วนการไม่ยึดถือคำเตือน การไม่ใช้เครื่องป้องกันอันตรายที่ทางสถานประกอบการเตรียมไว้ การหยอกล้อกันเล่นในขณะปฏิบัติงาน และอื่น ๆ อย่างละ ๑ ราย การหรืออย่างละร้อยละ ๒.๖๖ ในกลุ่มที่ ๒ นี้มีผู้ไม่ตอบคำถาม ๑ รายหรือร้อยละ ๒.๖๖ ซึ่งทำให้สามารถสรุปได้ว่าในกลุ่มที่ ๒ มีการกระทำที่ไม่ปลอดภัยที่ฝ่ายบริหารควรให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ ความประมาทเลินเล่อของพนักงาน และสภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงาน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่า เกิดจากการที่พนักงานเมาสุราเป็นส่วนใหญ่

โดยส่วนรวมของสถานประกอบการทั้งสองกลุ่ม ความประมาทเลินเล่อจะมีมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ๑๓ ราย หรือร้อยละ ๒๖.๖๖ รองลงมาลำดับสองได้แก่ การหยอกล้อกันเล่นในขณะปฏิบัติงานซึ่งมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๑๓.๘๘ รองลงมาลำดับสามได้แก่ สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงานซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเมาสุราจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐.๑๐ ส่วนการไม่หยุดเครื่องจักรขณะซ่อมหรือทำความสะอาด และพนักงานไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรเครื่องมือที่ถูกต้อง จะมีจำนวนอย่างละ ๓ รายหรือร้อยละ ๘.๓๓ ส่วนการไม่ยึดถือคำห้ามเตือนและการไม่ใช้เครื่องป้องกันอันตราย

ที่ทางสถาปนาระกอบการเตรียมไว้มจำนวนอย่างละ ๒ รายการหรืออย่างละร้อยละ ๕.๕๖

ตารางที่ ๕

แสดงถึงการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน

การกระทำที่ไม่ปลอดภัย	จำนวนคำตอบของ ผู้ให้สัมภาษณ์		สถาปนาระกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช่เครื่องป้องกันอันตราย-	๒	๕.๕๖	๑	๒.๖๘	๑	๒.๖๘
ที่ทางสถาปนาระกอบการเตรียมไว้						
ใช้เครื่องจักร เครื่องมือโดยไม่มี-	๐	๐	๐	๐	๐	๐
หนวหรือหมวกนิรภัย						
หยอกล้อกันเล่นในขณะที่ปฏิบัติงาน	๕	๑๓.๘๘	๕	๑๑.๑๐	๑	๒.๖๘
ประมาทเลินเล่อ	๑๓	๓๖.๑๑	๕	๑๑.๑๐	๕	๑๓.๘๘
สภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงาน	๕	๑๓.๘๘	๑	๒.๖๘	๓	๗.๖๙
ไม่หยุดเครื่องจักร ขณะซ่อมหรือทำ-	๓	๘.๓๓	๑	๒.๖๘	๒	๕.๕๖
ความสะอาด						
พนักงานไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับ-	๓	๘.๓๓	๑	๒.๖๘	๒	๕.๕๖
การใช้เครื่องจักร เครื่องมือที่ถูกต้อง						
ไม่ยึดถือคำห้ามเตือน	๒	๕.๕๖	๑	๒.๖๘	๑	๒.๖๘
ไม่ตอบ	๒	๕.๕๖	๑	๒.๖๘	๑	๒.๖๘
อื่น ๆ	๒	๕.๕๖	๑	๒.๖๘	๑	๒.๖๘
รวม	๓๖	๑๐๐	๑๙	๕๒.๖๘	๑๖	๔๔.๓๓

หมายเหตุ

๑. จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๙ ราย (ตารางที่ ๒)
๒. ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๔ สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย

มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๔ ราย เป็นผู้บริหารในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย ในกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ ราย (รายละเอียดแสดงในตารางที่ ๒) ซึ่งจะพบว่าในกลุ่มที่ ๑ นี้ มี ๔ รายหรือร้อยละ ๔๔ ของจำนวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบว่าสภาพการทำงานในสถานประกอบการส่วนใหญ่ปลอดภัยแล้วมี ๑ รายหรือร้อยละ ๕ ที่ตอบว่าสภาพการทำงานในสถานประกอบการยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย กล่าวคือในบริเวณที่ทำงานมีวัสดุอุปกรณ์วางอยู่เกะกะไม่เป็นระเบียบ ทำให้คนงานสะดุดหรือล้มลงอยู่เสมอ

สำหรับกลุ่มที่ ๒ ผู้บริหารส่วนใหญ่ก็ให้คำตอบว่าสภาพการทำงานในสถานประกอบการส่วนใหญ่ปลอดภัยแล้วก็มี ๔ รายการหรือร้อยละ ๔๔ มีเพียง ๑ รายการหรือร้อยละ ๕ เท่านั้นที่ตอบว่ายังจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้แก่คนงานไม่เพียงพอ ส่วนสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยอย่างอื่น ๆ จากการสำรวจไม่ปรากฏ

จากตารางนี้สรุปความคิดเห็นของฝ่ายบริหารทั้งสองกลุ่มได้ว่าสภาพการทำงานในสถานประกอบการส่วนใหญ่ปลอดภัยอยู่แล้วก็มีจำนวนถึง ๑๔ ราย หรือร้อยละ ๕๐ แต่ก็มีสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยอยู่บ้าง เช่น ยังไม่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้คนงานไว้อย่างเพียงพอ ซึ่งมี ๑ รายหรือร้อยละ ๕ และสภาพการทำงานที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยจำนวน ๑ ราย หรือร้อยละ ๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔

สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย

สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย	จำนวนคำตอบของ ผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผ้าหรือตะแกรงครอบส่วนที่- เป็นอันตราย	๐	๐	๐	๐	๐	๐
สภาพที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย	๑	๕	๑	๕	๐	๐
สภาวะแวดล้อมในการทำงานไม่ดี	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตราย- ให้แก่นักงานไว้อย่างเพียงพอ	๑	๕	๐	๐	๑	๕
สภาพการทำงานในสถานประกอบการ ปลอดภัยดีแล้ว	๑๘	๙๐	๑๘	๙๐	๑๘	๙๐
รวม.	๒๐	๑๐๐	๑๐	๕๐	๑๐	๕๐

- หมายเหตุ
- จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๘ ราย (ตารางที่ ๒)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๑๐ ลักษณะของงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของพนักงาน

มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๑ ราย เป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายและกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑ ราย (รายละเอียดตามตารางที่ ๒) ในกลุ่มที่ ๑ นี้ ลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของพนักงานไ้มากที่สุดคือการผลิตวัตถุหรือสารเคมี ซึ่งมีถึง ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๑ รองลงมาคือฝุ่นที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น ฝุ่นจากสารเคมีในขณะทำการผลิตซึ่งมีจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๓๓ รองลงมาคือไอน้ำที่เกี่ยวกับการผลิตวัตถุหรือสารไวไฟซึ่งมีจำนวน ๒ ราย หรือร้อยละ ๒

ในกลุ่มที่ ๒ ลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของพนักงานได้ ก็คือ ความร้อนจัด ซึ่งมีจำนวน ๒ ราย หรือร้อยละ ๑ สำหรับฝุ่นที่อาจเป็นอันตรายมีจำนวน ๑ ราย หรือร้อยละ ๑ และมีผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่าในสถานประกอบการไม่มีลักษณะงานที่เป็นอันตรายเลยอยู่ ๒ รายการหรือร้อยละ ๑ ซึ่งตามความจริงแล้วไม่ว่าจะเป็นกิจการประเภทใดก็ตามจะมีอันตรายด้วยกันทั้งสิ้น แต่จะมากน้อยต่างกันไป การไม่มีอันตรายเลยนั้นเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้มี ๒ ราย หรือร้อยละ ๑ ที่ไม่ทราบว่าในสถานประกอบการของตนมีอันตรายอะไรบ้าง และอีก ๑ รายการหรือร้อยละ ๑ จะ เป็นงานในลักษณะอื่น ๆ อันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่พนักงานได้ เช่น เสียงดังมากในบริเวณที่ทำงาน หรืองานที่เกี่ยวข้องกับของมีคม เป็นต้น

จะเห็นว่าในกลุ่มที่ ๑ ลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อพนักงานไ้มาก จะมาจากสารเคมี ทั้งนี้เป็นเพราะสถานประกอบการส่วนใหญ่ประกอบการผลิตที่เกี่ยวข้องกับทางคานเคมีเป็นส่วนมาหาลักษณะของงานที่อาจเป็นอันตรายจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ สำหรับสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ นั้น ลักษณะงานที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของลูกจ้างไ้้นั้น จะเกี่ยวข้องกับห้วงสภาวะแวดล้อมในการทำงานเป็นส่วนใหญ่ เช่น ฝุ่นมาก, ความร้อนจัด, เสียงดังมาก เป็นต้น ฉะนั้นถ้าจะกล่าวโดยส่วนรวมทั้งสองกลุ่มแล้ว ลักษณะงานที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของพนักงานไ้มากที่สุดจะเกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุหรือสารเคมีที่อาจเป็นอันตรายได้ ซึ่งมีจำนวนถึง ๑ รายการหรือร้อยละ ๑๑ รองลงมาได้แก่พวกฝุ่นที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น ฝุ่นจากไม้, ฝุ่นจากผ้า เป็นต้น ซึ่งมีจำนวน ๑ รายการหรือร้อยละ ๑๑ รองลงไปอีกคือความร้อนจัดจนอาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ และการผลิตที่เกี่ยวข้องกับสารไวไฟจำนวนอย่างละ ๒ รายการหรือร้อยละ ๑

ตารางที่ ๑๐

ลักษณะของงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกายของลูกจ้าง

จำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของคนงาน	จำนวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลิตภัณฑ์หรือสารเคมีที่อาจเป็นอันตราย	๔	๑๖	๔	๓๖	๐	๐
ผลิตภัณฑ์หรือสารไวไฟ	๒	๘	๒	๙	๐	๐
ความรอนจิตอันอาจเป็นอันตราย	๒	๘	๐	๐	๒	๘
ฝุ่นที่อาจเป็นอันตราย	๔	๑๖	๒	๑๘	๐	๐
ไม่มี	๒	๘	๐	๐	๒	๘
ไม่ทราบ	๒	๘	๐	๐	๒	๘
อื่น ๆ	๔	๑๖	๐	๐	๔	๑๖
รวม	๒๔	๑๐๐	๑๔	๕๖	๑๐	๔๔

หมายเหตุ

- จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๔ ราย (ตารางที่ ๒)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๑๑ ประเภทของงานที่ประสบอันตราย

มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๔ ราย เป็นผู้บริหารกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ ราย (รายละเอียดตามตารางที่ ๒) ในกลุ่มที่ ๑ นี้ งานที่ประสบอันตรายส่วนใหญ่เป็นงานเก่าคือมีจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๖๐.๐๐ รองลงมาเป็นคนงานใหม่คือมีจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๔๐.๐๐ รองลงมาอีกได้แก่คนงานที่ย้ายแผนกการทำงานซึ่งมี ๒ ราย หรือร้อยละ ๒๐.๐๐ และมีผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ ๔ รายหรือร้อยละ ๒๘.๕๗ โดยให้เหตุผลว่าทางสถานประกอบการยังไม่เคยมีงานประสบอันตรายเลย ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าสถานประกอบการกลุ่มที่ ๑ นี้ จะประกอบการผลิตที่เกี่ยวข้องกับพวกสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของอันตรายคือสุขภาพและร่างกายของคนงานนั้นจะต้องใช้เวลามากกว่าจะแสดงอาการต่าง ๆ ให้เห็น จึงทำให้ฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายบริหารไม่สามารถตอบได้ว่างานที่ประสบอันตรายเป็นประเภทใด

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ นี้ งานใหม่จะประสบอันตรายมาเป็นอันดับแรก คือมี ๖ ราย หรือร้อยละ ๖๐.๐๐ รองลงมาได้แก่คนงานเก่าซึ่งมี ๔ รายหรือร้อยละ ๔๐.๐๐ ส่วนคนงานที่ย้ายแผนกการทำงานไม่เคยมีการประสบอันตรายเลย ในกลุ่มที่ ๒ นี้มีผู้ไม่ตอบคำถาม ๔ รายหรือร้อยละ ๒๘.๕๗ เหตุที่ไม่ตอบเพราะว่ายังไม่เคยมีงานที่ประสบอันตราย จึงไม่สามารถตอบได้ว่างานที่ประสบอันตรายส่วนใหญ่เป็นประเภทใด เนื่องจากเปิดดำเนินงานมาได้ยังไม่นานนัก

กล่าวโดยสรุปทั้งสองกลุ่มจะพบว่างานที่ประสบอันตรายจะมีทั้งงานเก่าและงานใหม่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐ หรือ ๑๐๐ ราย เท่า ๆ กัน รองลงมาได้แก่ คนงานที่ย้ายแผนกการทำงานซึ่งมีจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๐ และไม่ให้อำนาจ ๔ รายการหรือร้อยละ ๒๘.๕๗ ซึ่งไม่ให้คำตอบเนื่องจากยังไม่เคยมีงานประสบอันตราย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑

ประเภทของงานที่ประสบอันตราย

ประเภทของลูกจ้าง	จำนวนคำตอบของ ผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งานเก่า	๑๐	๓๖.๐๓	๖	๒๒.๒๒	๔	๑๔.๘๑
งานใหม่	๑๐	๓๖.๐๓	๔	๑๔.๘๑	๖	๒๒.๒๒
งานที่ย้ายแผนกการทำงาน	๒	๖.๙๒	๒	๖.๙๒	๐	๐
ไม่ตอบ	๔	๑๔.๘๑	๔	๑๔.๘๑	๔	๑๔.๘๑
รวม	๒๖	๑๐๐	๑๖	๕๘.๒๖	๑๔	๕๑.๘๘

- หมายเหตุ
- จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑๔ ราย (ตารางที่ ๒)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมงานด้านความปลอดภัย

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการบริหารงานด้านความปลอดภัยที่ควรคำนึงก็คือ เรื่องของการฝึกอบรมงานด้านความปลอดภัย ฉะนั้นเพื่อจะทำให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงทำการสำรวจในเรื่องนี้ด้วย โดยจะสำรวจถึงลักษณะของการฝึกอบรมงานว่าทำโดยจริงจังแค่ไหน เป็นไปในลักษณะใด ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ เป้าหมายของการฝึกอบรม ประเภทของการฝึกอบรม ความถี่ของการฝึกอบรมและหลักสูตรของการฝึกอบรมทั้งรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๒ การจัดฝึกอบรมงานด้านความปลอดภัย

ในจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ๑๘ ราย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๕๖.๖๗ กลุ่มที่ ๒ ๘ รายหรือร้อยละ ๔๖.๓๓ ซึ่งในกลุ่มที่ ๑ นั้น ปรากฏว่าเคยจัดให้มีการฝึกอบรมงานด้านความปลอดภัย ๔ รายหรือร้อยละ ๔๐.๐๐ และไม่เคยจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนงานเลย ๒ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ มีความตื่นตัวด้านการฝึกอบรมดี

ในกลุ่มที่ ๒ ปรากฏว่ามีสถานประกอบการที่เคยจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ให้แก่คนงานเพียง ๓ รายหรือร้อยละ ๓๗.๕๐ เท่านั้น แต่มีถึง ๖ รายหรือร้อยละ ๗๕.๐๐ ที่ไม่เคยจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ ยังขาดความสนใจและไม่ให้ความสำคัญต่องานในด้านนี้ ซึ่งอาจเป็นเพราะสถานประกอบการส่วนใหญ่ประกอบการผลิตสินค้าที่ใช้ในการบริโภคและอื่น ๆ ที่มิใช่ทางค้ำสารเคมีอย่างในกลุ่มที่ ๑ จึงทำให้มีความตื่นตัวหรือสนใจในงานด้านฝึกอบรมน้อยกว่ากลุ่มที่ ๑ อยู่มาก

ถ้าจะพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งสองกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ชัดกว่ามีอยู่ร้อยละ ๔๖.๔๔ หรือ ๑๐ ราย ที่เคยจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนงาน ส่วนอีก ๘ รายหรือร้อยละ ๔๖.๓๓ ไม่เคยจัดฝึกอบรมให้แก่คนงานเลย อันเป็นอัตราร้อยละที่สูงพอสมควรที่ฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายบริหาร ควรจะให้ความสนใจเรื่องนี้ให้มากขึ้น

ตารางที่ ๑๒

การจัดฝึกอบรมพนักงานด้านความปลอดภัย

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		การจัดอบรมพนักงานด้านความปลอดภัย			
	จำนวน	ร้อยละ	เคย		ไม่เคย	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๘	๘๐.๐๐	๒	๒๐.๕๓
กลุ่มที่ ๒	๘	๕๖.๒๖	๓	๓๗.๕๐	๕	๖๒.๕๐
รวม	๑๘	๑๐๐	๑๑	๕๖.๑๑	๗	๓๘.๘๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ เป้าหมายในการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย

จากตารางที่ ๑๒ จะพบว่ามีสถานประกอบการที่เคยจัดฝึกอบรมทางด้านความปลอดภัย อยู่ ๑๑ ราย ฉะนั้นในตารางที่ ๑๓ นี้จึงศึกษาต่อไปว่าเป้าหมายของการฝึกอบรมนั้นเป็นไปในลักษณะใด เพื่อจะได้วิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้องยิ่งขึ้น ดังนั้นในเรื่องนี้จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๑๑ ราย และอีก ๔ รายไม่ตอบคำถามในเรื่องนี้

จากตารางนี้จะพบว่าในกลุ่มที่ ๑ มี ๕ รายหรือร้อยละ ๔๕.๔๕ ที่กำหนดเป้าหมายในการจัดฝึกอบรมว่าจะสอนให้คนงานรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัย อีก ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๗.๒๗ ที่กำหนดเป้าหมายในการจัดฝึกอบรมว่าจะสอน เพื่อให้คนงานเกิดสำนึกขึ้นในการรู้จักระวังภัยว่าจะอะไรควรทำและไม่ควรทำ เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายใดด้วยตนเอง

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ มี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘ ที่กำหนดเป้าหมายว่าจะสอนให้คนงานรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัย มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๐๕ เท่านั้นที่กำหนดเป้าหมายว่าจะสอนให้คนงานเกิดสำนึกขึ้นในการรู้จักระวังภัยว่าจะอะไรควรทำ และไม่ควรทำเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายด้วยตนเอง

จากตารางแสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่ ๑ นั้น มีเป้าหมายการฝึกอบรมที่ถูกต้องดีกว่ากลุ่มที่ ๒ หรือถ้าจะพิจารณาเป้าหมายของการฝึกอบรมโดยรวมแล้ว ก็พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นการสอนเพียงให้คนงานรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัยเท่านั้น ซึ่งมีถึง ๑ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๖๓ มีเพียง ๕ รายหรือร้อยละ ๑๖.๑๖ เท่านั้น ที่สอนให้คนงานเกิดสำนึกขึ้นในการรู้จักระวังภัยว่าจะอะไรควรทำ และไม่ควรทำเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายใดด้วยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓

เป้าหมายในการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย

เป้าหมาย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอนให้พนักงานรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัย	๖	๖๓.๖๓	๕	๕๕.๕๕	๒	๑๘.๑๘
สอนให้พนักงานเกิดสำนึกในการรู้จักระงับภัยวาระไรควรทำและไม่ควรทำเพื่อเลี่ยงอันตรายด้วยตนเอง	๔	๓๖.๓๖	๓	๓๓.๓๓	๑	๘.๐๘
รวม	๑๐	๑๐๐	๘	๘๐.๘๐	๓	๓๐.๒๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ ๘ ราย ไม่ต้องตอบคำถามในเรื่องนี้. (ตารางที่ ๑๒)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ประเภทของผู้เข้ารับการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

ตารางที่ ๑๔ นี้จะเป็นการศึกษาต่อไปอีกว่าการฝึกอบรมที่จัดขึ้นนั้นได้จัดให้แก่คนงานประเภทใด ฉะนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ยังคงมี ๑๑ ราย และอีก ๔ ราย ไม่ต้องตอบคำถามในเรื่องนี้ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒ ในตารางนี้จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ จะฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัยแก่คนงานทั้งคนงานเก่าและคนงานใหม่เป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอซึ่งมีจำนวน ๖ รายหรือร้อยละ ๔๐ รองลงมาได้แก่การฝึกอบรมให้แก่คนงานใหม่ซึ่งมี ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๖๖ และการอบรมคนงานเก่าเมื่อย้ายงานหรือย้ายแผนกมี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๓.๓๓ ส่วนการจัดฝึกอบรมประเภทอื่น ๆ เช่น จัดอบรมเมื่อซื้อเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใหม่ และในกรณีที่จะเลื่อนตำแหน่งสู่ระดับหัวหน้างานนั้นไม่ปรากฏ

ในกลุ่มที่ ๒ ส่วนใหญ่แล้วประเภทของการฝึกอบรมจะเป็นการอบรมทั้งคนงานเก่าและคนงานใหม่เป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอก็มี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๓.๓๓ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๖.๖๖ เท่านั้น ที่จัดฝึกอบรมเมื่อรับคนงานเข้าทำงานใหม่เท่านั้น ส่วนการจัดฝึกอบรมในลักษณะอื่น ๆ เช่น เมื่อคนงานย้ายแผนก, ซื้อเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใหม่ หรืออบรมในกรณีที่จะเลื่อนตำแหน่งสู่ระดับหัวหน้างานนั้นไม่ปรากฏ

จะเห็นว่าทั้งสองกลุ่มนี้จะมีประเภทของการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัยเป็นลักษณะเดียวกัน คือมีการอบรมทั้งคนงานเก่าและคนงานใหม่เป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอมาเป็นอันดับแรกซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๓ หรือ ๔ ราย รองลงไปได้แก่การฝึกอบรมเมื่อรับคนงานเข้าใหม่ ก็มีร้อยละ ๑๓.๓๓ หรือ ๔ ราย รองลงไปอีกคือการอบรมเมื่อคนงานเก่าย้ายแผนกงานใหม่ซึ่งมีร้อยละ ๑๓.๓๓ หรือ ๒ ราย สำหรับการจัดอบรมเมื่อซื้อเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใหม่ และการอบรมเมื่อเลื่อนตำแหน่งสู่ระดับหัวหน้างานนั้น จากการสำรวจยังไม่ปรากฏ

ตารางที่ ๑๔

ประเภทของผู้เข้ารับการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

ประเภทของการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย	จำนวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับคนเข้าใหม่	๔	๓๓.๓๔	๔	๒๖.๖๗	๑	๖.๖๗
คนงานเก่าย้ายงานใหม่	๒	๑๖.๖๖	๒	๑๓.๓๓	๐	๐
อบรมทั้งคนงานเก่าและใหม่เป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอ	๔	๔๐.๐๐	๖	๔๐.๐๐	๒	๑๓.๓๓
ซื้อเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใหม่	๐	๐	๐	๐	๐	๐
อบรมในกรณีที่จะเลื่อนตำแหน่งสู่ระดับหัวหน้างาน	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๔	๑๐๐	๑๒	๘๐.๐๐	๓	๒๐.๐๐

- หมายเหตุ
- ผู้ให้สัมภาษณ์ ๔ ราย ไม่ต้องตอบคำถามในเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๒)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

๑๔๔

ตารางที่ ๑๔ ความถี่ของการอบรมคนงานเพื่อความปลอดภัยเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการ
ทบทวนอยู่เสมอ

ในตารางนี้จะเป็นการศึกษาในรายละเอียดต่อเนื่องจากตารางที่ ๑๔ เพื่อแสดงให้เห็นถึง
ถึงความถี่ของการจัดฝึกอบรมคนงานเพื่อความปลอดภัยที่เป็นระยะ ๆ เพื่อทบทวนอยู่เสมอว่าจัดฝึกอบรม
บ่อยครั้งเพียงใด ฉะนั้นจึงมีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้อยู่ ๔ ราย เป็นกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๖ ราย
กลุ่มที่ ๒ จำนวน ๒ รายดังตารางที่ ๑๔ ซึ่งผลปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ นั้น มีการอบรมปีละครั้งหรือ
๑ ครั้งต่อปีมากที่สุดก็คิดเป็น ๔ รายหรือร้อยละ ๕๐ รองลงไปคือ ๑ ครั้งต่อเดือนและมากกว่า ๑
ครั้งต่อเดือน ซึ่งมีอย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕ เท่า ๆ กัน

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ นั้นมีการฝึกอบรม ๑ ครั้งต่อเดือน และ ๑ ครั้งต่อหกเดือน เป็น
จำนวนที่เท่ากันคืออย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕

จะพบว่าโดยส่วนรวมแล้วความถี่ของการฝึกอบรมคนงานเพื่อเป็นการทบทวนนั้น จะเป็น
๑ ครั้งต่อปีเป็นส่วนใหญ่คือ ๔ รายหรือร้อยละ ๕๐ รองลงไปคือ ๑ ครั้งต่อเดือน ซึ่งมี ๒ ราย หรือ
ร้อยละ ๒๕ รองลงไปอีกจึงเป็นมากกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน และ ๑ ครั้งต่อหกเดือน ซึ่งมีอย่างละ ๑
รายหรือร้อยละ ๑๒.๕ เท่า ๆ กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔

ความถี่ของการอบรมคนงานเพื่อความปลอดภัยเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอ

ความถี่	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า ๕ ครั้งต่อเดือน	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐	๐	๐
๕ ครั้งต่อเดือน	๒	๒๕.๐๐	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐
๕ ครั้งต่อหกเดือน	๑	๑๒.๕๐	๐	๐	๑	๑๒.๕๐
๕ ครั้งต่อปี	๔	๕๐.๐๐	๔	๕๐.๐๐	๐	๐
รวม	๘	๑๐๐	๖	๗๕.๐๐	๒	๒๕.๐๐

หมายเหตุ - จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้มี ๘ ราย (ตารางที่ ๑๔)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ วิธีการฝึกอบรม

ตารางที่ ๑๖ นี้จะเป็นการศึกษาในรายละเอียดของการฝึกอบรมอีก เช่นกันว่าจะมีวิธีการฝึกอบรมเป็นไปในลักษณะใด ฉะนั้นจะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้อยู่ ๑๑ ราย และไม่ต้องตอบคำถามในเรื่องนี้ ๘ ราย เพราะไม่เคยจัดฝึกอบรมขึ้นในสถานประกอบการเลย จึงได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ ๑๖

จากตารางที่ ๑๖ นี้ จะพบว่า ในกลุ่มที่ ๑ วิธีที่ใช้ในการฝึกอบรมส่วนใหญ่จะเป็นการเข้าห้องฝึกอบรมรวมกัน ซึ่งมีถึง ๑ รายหรือร้อยละ ๙.๐๙ รองลงไปเป็นการฝึกภาคปฏิบัติหรือการฝึกอบรมโดยให้ลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ มีจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘ ส่วนการอบรมโดยวิธีสัมมนาไม่ปรากฏ

ในกลุ่มที่ ๒ วิธีการฝึกอบรมส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นการอบรมโดยเข้าห้องฝึกอบรม เพื่ออธิบายในรายละเอียดและระเบียบวิธีต่าง ๆ ในการทำงานซึ่งมีจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๙.๐๙ เท่านั้น ที่ใช้วิธีฝึกภาคปฏิบัติ โดยให้ลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ สำหรับการฝึกโดยวิธีสัมมนายังไม่ปรากฏ เช่นเดียวกับกลุ่มที่ ๑

กล่าวโดยสรุปแล้ววิธีการฝึกอบรมที่ใช้กันอยู่ในสถานประกอบการทั้งสองกลุ่มนี้ เป็นไปในลักษณะคล้ายคลึงกัน คือใช้วิธีการเข้าห้องฝึกอบรมซึ่งมีร้อยละ ๑๘ หรือ ๙ ราย ใช้วิธีฝึกภาคปฏิบัติร้อยละ ๑๘ หรือ ๑ ราย และไม่มีสถานประกอบการใด ๆ ใช้วิธีฝึกอบรมโดยการสัมมนา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖-

วิธีการฝึกอบรมจำแนกตามสตาฟประกอบการ

วิธีการฝึกอบรม	จำนวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์		สตาฟประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าห้องฝึกอบรม	๘	๑๕.๐๐	๖	๕๘.๓๓	๒	๑๖.๖๖
การฝึกภาคปฏิบัติ	๓	๒๕.๐๐	๒	๑๖.๖๖	๑	๘.๓๓
อบรมแบบสัมมนา	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๑	๑๐๐	๘	๑๕.๐๐	๓	๒๕.๐๐

- หมายเหตุ
- ผู้ให้สัมภาษณ์ ๘ ราย ไม่ตอบคำถามในเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๖)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ การใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย

ในตารางที่ ๑๑ นี้ ก็เป็นการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องของการฝึกอบรมอีกเช่นกัน โดยจะสำรวจดูว่าในบรรดาสถานประกอบการที่จัดให้มีการฝึกอบรมขึ้นมาั้นซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๑ ราย (แบ่งเป็นกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๔ รายและกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๗ ราย ทั้งรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑๒) ได้มีการใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมกันหรือไม่ ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่า ในกลุ่มที่ ๑ มีการใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมอยู่ ๔ รายหรือร้อยละ ๔๔.๔๔ และไม่มีอุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมอยู่ ๓ รายหรือร้อยละ ๓๓.๓๓

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ จะมีการใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมอยู่ ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๔.๒๘ และไม่มีอุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมอยู่ ๖ รายหรือร้อยละ ๘๕.๗๒

ถ้ากล่าวโดยส่วนรวมแล้ว จะพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่จะใช้และไม่ใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือมีการใช้อุปกรณืเข้าช่วย ๖ รายหรือร้อยละ ๕๔.๕๔ และไม่มีอุปกรณืเข้าช่วยจำนวน ๕ รายหรือร้อยละ ๔๕.๔๕ ซึ่งต่างกันเพียงร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น และในบรรดาสถานประกอบการที่ใช้อุปกรณืเข้าช่วยในการฝึกอบรมนั้นส่วนใหญ่จะเป็นสถานประกอบการของกลุ่มที่ ๑ มากกว่ากลุ่มที่ ๒ ซึ่งมากกว่ากันถึงร้อยละ ๓๖.๓๖ อันแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ให้ความสำคัญในงานด้านฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัยแก่ทงงานมากกว่ากลุ่มที่ ๒

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑

การใช้อุปกรณ์เข้าช่วยในการฝึกอบรมคนงานเพื่อความปลอดภัย

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		การใช้อุปกรณ์ช่วยในการอบรม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๔	๑๒.๑๓	๕	๕๕.๕๖	๓	๒๖.๒๖
กลุ่มที่ ๒	๓	๒๓.๒๓	๑	๑๑.๑๑	๒	๑๘.๑๘
รวม	๗	๑๐๐	๖	๕๕.๕๕	๕	๕๕.๕๕

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๔ รายไม่ต้องตอบคำถามในเรื่องนี้
(ตารางที่ ๑๒)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย

ตารางที่ ๑๔ นี้ จะเป็นการศึกษาดังชนิดของอุปกรณ์ที่สถานประกอบการต่าง ๆ ใช้ในการฝึกอบรม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในรายละเอียดสืบเนื่องจากตารางที่ ๑๑ ฉะนั้นในเรื่องนี้จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๖ ราย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ อยู่ ๕ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑ ราย ทั้งรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑

จากการสำรวจพบว่าในกลุ่มที่ ๑ นั้น ใช้อุปกรณ์ของจริงที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องช่วยในการฝึกอบรมเป็นจำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๒๕ รองลงมาจะเป็นการใช้ภาพยนต์ สไลด์ วิดีโอเทป แผ่นภาพ อย่างละเท่า ๆ กัน ก็อย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕

สำหรับกลุ่มที่ ๒ นั้น มีการใช้อุปกรณ์ของจริงที่ใช้ในการผลิตอยู่ ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๒.๕ และอื่น ๆ เช่น ใช้กระดานดำ อยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๑๒.๕ ส่วนอุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ เช่น ภาพยนต์ สไลด์ วิดีโอเทปและแผ่นภาพไม่ปรากฏว่ามีสถานประกอบการใดในกลุ่มที่ ๒ ที่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้

จะเห็นว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ มีชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาอบรมมากกว่า และมีประสิทธิภาพดีกว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ อยู่มาก กล่าวคือ กลุ่มที่ ๑ มีการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ถึงร้อยละ ๑๕ หรือ ๖ ราย แต่กลุ่มที่ ๒ ใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ เพียงร้อยละ ๒๕ หรือ ๒ ราย เท่านั้น ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่ต่างกันมากถึงร้อยละ ๕๐

ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ ใช้อุปกรณ์ของจริงที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องมือช่วยในการฝึกอบรมมากที่สุด กล่าวคือมีร้อยละ ๑๒.๕ หรือ ๑ ราย รองลงไปได้แก่ ภาพยนต์ สไลด์ วิดีโอเทป แผ่นภาพ และอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนเท่า ๆ กัน ก็อย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕

ตารางที่ ๑๘

ชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้ช่วยในการฝึกอบรมคนงานด้านความปลอดภัย

ชนิดของอุปกรณ์	จำนวนคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพยนตร์	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐	๐	๐
สไลด์	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐	๐	๐
วิดีโอ เทป	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐	๐	๐
แผนภาพ	๑	๑๒.๕๐	๑	๑๒.๕๐	๐	๐
อุปกรณ์ของจริงที่ใช้ในการผลิต	๓	๓๗.๕๐	๒	๒๕.๐๐	๑	๑๒.๕๐
อื่น ๆ	๑	๑๒.๕๐	๐	๐	๑	๑๒.๕๐
รวม	๘	๑๐๐	๖	๗๕.๐๐	๒	๒๕.๐๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้มี ๖ ราย (ตารางที่ ๑๗)
 - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๑๔ ขั้นตอนในการจัดฝึกอบรม

การฝึกอบรมที่ดีจำเป็นต้องมีเตรียมงานในด้านต่าง ๆ ก่อนที่จะจัดฝึกอบรมขึ้นเพื่อที่จะให้ประโยชน์สูงสุดแก่ เช่น ถ้าจัดฝึกอบรมแต่ไม่มีการประเมินผล หรือจัดขึ้นโดยไม่มีการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของงานก่อน ก็จะทำให้การฝึกอบรมนั้นค่อนข้างสูญเปล่า ฉะนั้นจึงทำการสำรวจเกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกอบรมของสภาปกครองการต่าง ๆ ที่เคยจัดฝึกอบรมขึ้นซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๑ ราย แบ่งเป็น กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๔ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๗ ราย (ตามตารางที่ ๑๒) ซึ่งปรากฏผลในแต่ละขั้นตอนดังนี้

๑. การวิเคราะห์งานที่จะเข้ารับการฝึกอบรม ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสภาปกครองการ ๒ ราย หรือร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่ทำการวิเคราะห์งานก่อนที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อจะได้ทราบถึงพื้นฐานในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น และมีจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๕๕.๕๕ ที่มิได้วิเคราะห์ในเรื่องนี้ ส่วนในกลุ่มที่ ๒ มี ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๖.๒๖ ที่มิได้ทำการวิเคราะห์งานก่อนเข้ารับการฝึกอบรม หรือถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่าสภาปกครองการส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๑.๔๖ ยังขาดการวิเคราะห์งานก่อนที่จะเข้ารับการฝึกอบรม

๒. การเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรม ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสภาปกครองการ ๑ ราย หรือร้อยละ ๕.๐๐ ที่มีการจัดเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรม และมี ๑ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๖๔ ที่ไม่มีการเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรม ส่วนในกลุ่มที่ ๒ นี้ ปรากฏว่าไม่มีสภาปกครองการแห่งใดที่จัดเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรมขึ้น และถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วสภาปกครองการส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๐.๕๐ ยังมิได้เตรียมหลักสูตรในการฝึกอบรมขึ้น

๓. การเตรียมอุปกรณ์การสอน ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสภาปกครองการ ๔ ราย หรือร้อยละ ๕๕.๕๖ ที่มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน อีก ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๖.๒๖ ที่ไม่มีการเตรียมอุปกรณ์การสอน สำหรับในกลุ่มที่ ๒ ปรากฏว่ามีเพียง ๑ ราย หรือร้อยละ ๕.๐๐ เท่านั้น ที่จัดเตรียมอุปกรณ์การสอน ส่วนอีก ๒ ราย หรือร้อยละ ๑๘.๑๘ มิได้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน และถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะพบว่าสภาปกครองการส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๕๕.๕๕ ได้จัดให้มีการเตรียมอุปกรณ์การสอน จะมีเพียงร้อยละ ๕๕.๕๕ เท่านั้น ที่มิได้จัดเตรียมในเรื่องนี้

๔. การเตรียมบุคลากรผู้ฝึกอบรม ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสภาปกครองการ ๑ ราย หรือร้อยละ ๕.๐๐ ที่จัดเตรียมบุคลากรผู้ฝึกอบรม ส่วนอีก ๑ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๖๔ ไม่มีการ

จัดเตรียมในเรื่องนี้ สำหรับในกลุ่มที่ ๒ ปรากฏว่ามี ๑ รายหรือร้อยละ ๘.๐๘ ที่มีการเตรียมบุคลากร ผู้ฝึกอบรม ส่วนอีก ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘ มิได้มีการจัดเตรียมในเรื่องนี้ ซึ่งผลจากการสำรวจชี้ให้เห็นว่าสถานประกอบการทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ยังมิได้จัดเตรียมบุคลากรผู้ฝึกอบรม ทั้งนี้เป็นเพราะจะ ใช้จ่ายหน้าที่ที่เกี่ยวของกับงานด้านความปลอดภัยในสถานประกอบการของตนทำการฝึกอบรมเอง เช่น หัวหน้าคนงาน เป็นต้น มีเพียงร้อยละ ๘.๐๘ เท่านั้นที่เตรียมบุคลากรผู้ฝึกอบรม เช่น มีการเชิญบุคคล ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยจากภายนอกมาฝึกอบรมให้แก่งานหรือส่งคนงานไปอบรมในหลักสูตรระยะ- ยะสั้น ๆ เป็นต้น

๕. การเตรียมวิธีการและขอทดสอบเพื่อประเมินผลการอบรม ในการฝึกอบรมนั้นควร จะมีการประเมินผลด้วยเพื่อจะได้ทราบว่าคนงานมีความเข้าใจสิ่งที่ได้อบรมไปมากน้อยเพียงใด ซึ่งจาก การสำรวจปรากฏว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ มีการเตรียมวิธีการ หรือขอทดสอบเพื่อประเมินผล การฝึกอบรมอยู่ ๓ รายหรือร้อยละ ๒๖.๒๖ ส่วนอีก ๕ รายหรือร้อยละ ๔๕.๔๖ มิได้มีการเตรียม ใน เรื่องนี้ สำหรับในกลุ่มที่ ๒ ไม่พบว่ามีสถานประกอบการใดที่จัดเตรียมวิธีการหรือขอทดสอบเพื่อประเมิน ผลการอบรม ซึ่งพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งสองกลุ่มแล้วจะเห็นว่าส่วนใหญ่ยังขาดการเตรียมวิธีการหรือขอ ทดสอบเพื่อประเมินผลการฝึกอบรม ดังนั้นสมควรที่ฝ่ายบริหารต้องให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ หลักสูตรในการฝึกอบรม

ตามปกติในการจัดฝึกอบรมจะมีการกำหนดหลักสูตรในการอบรมขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมแก่ผู้เข้ารับการอบรม และเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจากการสำรวจปรากฏผลดังนี้

๑. ในด้านการแนะนำวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัยแก่คนงาน ปรากฏว่าทุกสถานประกอบการที่จัดฝึกอบรมจะมีการอบรมถึงวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัยด้วยกันทั้งสิ้น กล่าวคือ ในกลุ่มที่ ๑ มี ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ และในกลุ่มที่ ๒ มี ๓ รายหรือร้อยละ ๗๕.๐๐

๒. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสถานประกอบการที่สนใจให้ความรู้แก่คนงานในเรื่องนี้อยู่ ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ และมีอีก ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ที่ไม่มีการฝึกอบรมในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่เท่ากัน ในกลุ่มที่ ๒ จะปรากฏว่าไม่มีสถานประกอบการใด ๆ ที่ฝึกอบรมคนงานในเรื่องนี้เลย ซึ่งมีอยู่ถึงร้อยละ ๑๐๐.๐๐ หรือ ๓ ราย

๓. วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย การป้องกันเพลิงไหม้ และสิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายและการป้องกันอันตรายในการทำงาน ปรากฏว่าสถานประกอบการทุกแห่งในกลุ่มที่ ๑ จัดให้มีการฝึกอบรมในเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด กล่าวคือ มีทั้ง ๔ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ สำหรับในกลุ่มที่ ๒ มีสถานประกอบการ ๒ รายหรือร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่จัดฝึกอบรมในเรื่องเหล่านี้และมี ๑ รายหรือร้อยละ ๒๕.๐๐ ที่ไม่ได้จัดฝึกอบรมในเรื่องเหล่านี้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ มีการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมที่สมบูรณ์ดีกว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ อยู่มาก เพราะในกลุ่มที่ ๑ จะมีการให้ความรู้แก่คนงานถึงแต่วิธีการทำงานที่ถูกต้องปลอดภัย การปฐมพยาบาล วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย การป้องกันเพลิงไหม้ และสิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายและการป้องกัน เฉพาะการอบรมด้านปฐมพยาบาลเบื้องต้นเท่านั้นที่สถานประกอบการให้ความสนใจน้อยกว่าในเรื่องอื่น ๆ สำหรับสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ ส่วนใหญ่จะเน้นเพียงการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัย เพื่อให้ได้ผลผลิตตามมาตรฐาน และมีปริมาณสูงตามที่ต้องการเท่านั้น โดยอบรมให้ความรู้ในเรื่องอื่นน้อยมาก ในบางเรื่องเช่นการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ไม่เคยฝึกอบรมให้พนักงานได้เข้าใจเลย

ต้นฉบับไม่มีหน้า 155

NO PAGE 155 IN ORIGINAL

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐

หลักสูตรในการฝึกอบรม

หลักสูตรในการฝึกอบรม	รวม ๕ = ๑๐				สถานประกอบการ							
					กลุ่ม ก				กลุ่ม ข			
	มี		ไม่มี		มี		ไม่มี		มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. แนะนำวิธีการใช้เครื่องมือเครื่องจักร ที่ถูกต้อง	๑๐	๑๐๐	๐	๐	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๓	๑๐๐.๐๐	๐	๐
๒. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	๔	๓๖.๓๖	๖	๖๓.๖๔	๔	๓๖.๓๖	๔	๓๖.๓๖	๐	๐	๓	๑๐๐.๐๐
๓. วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย	๑๐	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๒	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐
๔. การป้องกันเพลิงไหม้	๑๐	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๒	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐
๕. สิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตราย และการป้องกันอันตรายในการทำงาน	๑๐	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๒	๑๐๐.๐๐	๑	๑๐.๐๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ ๔ รายไม่ตอบคำถามเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๒)

- เขียนร้อยละเป็นรายชื่อ

การป้องกันอุบัติเหตุ

ตารางที่ ๒๒ การป้องกันอุบัติเหตุ

จากตารางปรากฏผลของการจัดให้มีกาป้องกันอุบัติเหตุดังนี้

ในเรื่องของการออกกฎข้อบังคับ การจัดทำมาตรฐานที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแต่ละชนิด การตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับและมาตรฐานที่ตั้งไว้ การจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และการป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรกล เช่น มีฝากรอบที่แข็งแรงมิดชิดตามที่ปรากฏในตารางข้อ ๑, ๒, ๕, ๑๐ และ ๑๒ ตามลำดับ ผลปรากฏว่าสถานประกอบการทั้งหมด ๑๔ ราย ได้จัดให้มีการป้องกันอุบัติเหตุในเรื่องเหล่านี้อย่างครบถ้วน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๕๖.๖๖ หรือ ๑๐ ราย และกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๔๓.๓๓ หรือ ๘ ราย ไม่มีสถานประกอบการใดเลยในสิ่งเหล่านี้

ในเรื่องของการตรวจร่างกาย (ข้อ ๓,๔) ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มี ๕ ราย หรือ ร้อยละ ๕๖.๖๖ ที่ทำการตรวจร่างกายของลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน ซึ่งบางบริษัทจะให้แพทย์ประจำบริษัทเป็นผู้ตรวจโดยวิธีเอกซเรย์หรือกว่าเป็นผู้เหมาะสมแก่การทำงาน บางบริษัทก็ใช้ใบแพทย์รับรองของทางราชการ มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓ เท่านั้นที่ไม่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ เมื่อได้เข้าทำงานเป็นพนักงานของบริษัทแล้ว ทางบริษัทจะจัดให้มีการตรวจร่างกายอีกเป็นระยะ ๆ ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่ามี ๑ รายหรือร้อยละ ๑๖.๕๔ ที่ให้การตรวจเช็กร่างกายแก่คนงานเป็นระยะ ๆ หลังจากเข้าทำงานแล้ว มีเพียง ๓ รายหรือร้อยละ ๓๕.๐๙ เท่านั้น ที่ไม่มีการตรวจเช็กร่างกายหลังเข้าปฏิบัติแล้ว กล่าวโดยสรุปสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ให้ความสนใจในเรื่องสุขภาพร่างกายของพนักงานพอสมควร เพราะมีการตรวจเช็กร่างกายทั้งก่อนเข้าทำงานและหลังเข้าทำงานเป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มที่ ๒ จะพบว่าสถานประกอบการจำนวน ๕ รายหรือร้อยละ ๖๑.๑๑ มีการตรวจร่างกายของพนักงานก่อนเข้าทำงาน และมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่ไม่มีการตรวจร่างกายของพนักงานก่อนเข้าทำงาน ซึ่งนับเป็นอัตราร้อยละที่ใกล้เคียงกัน เมื่อเข้าทำงานเป็นพนักงานของบริษัทแล้ว มีสถานประกอบการ ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓ เท่านั้น ที่มีการตรวจร่างกายของพนักงานเป็นระยะ ๆ อีก ๑ รายหรือร้อยละ ๑๖.๕๔ ไม่มีการตรวจร่างกายให้แก่คนงานเลยหลังเข้าทำงานแล้ว

ในเรื่องของมาตรการในการลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎข้อบังคับในเรื่องความปลอดภัย ที่นอกเหนือจากการเตือนตัววาจา (ข้อ ๖) ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๔ ที่มีการ

ลงโทษที่เหนือจากการเดือนควยวาจา เช่น การเดือนเป็นลายลักษณ์อักษร ตักเงินเดือน ทักงาน และ
ไล่ออกตามลำดับ จะมีอยู่ ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๐๕ ที่ไม่มีการลงโทษที่นอกเหนือจากการเดือน
ควยวาจา สำหรับในกลุ่มที่ ๒ มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓ เท่านั้น ที่มีการลงโทษที่นอกเหนือ
จากการเดือนควยวาจา และมีถึง ๑ รายหรือร้อยละ ๒๖.๔๔ ที่ไม่มีการลงโทษที่นอกเหนือจากการ
เดือนควยวาจา เราจะพบว่าสภาพประกอบการในกลุ่มที่ ๑ เข้มงวดในเรื่องของการผิดวินัยมาก
กว่าในกลุ่มที่ ๒ อยู่มาก ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพประกอบการในกลุ่มที่ ๑ จะเกี่ยวข้องกับทวงสารเคมี
ต่างๆที่มีอันตราย ทว่าสภาพประกอบการในกลุ่มที่ ๒ นั้นเอง แต่อย่างไรก็ตามฝ่ายบริหารของสถาน
ประกอบการในกลุ่มที่ ๒ น่าจะให้ความสนใจในเรื่องนี้ให้มากขึ้น เพราะจะมีส่วนช่วยให้คนงานระมัด
ระวังภัยที่อาจเกิดขึ้นแก่ตนเองหรือเพื่อนร่วมงานได้ดังนี้

ในเรื่องของการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นทุก ๆ ครั้ง และ
การจัดทำสถิติหรือจบันทึทกเกี่ยวกับอุบัติเหตุ (ข้อ ๑,๔) จะพบว่าสภาพประกอบการส่วนใหญ่จะละเลย
ไม่ให้ความสนใจในเรื่องเหล่านี้ จึงจะเห็นได้ว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นจะมีสภาพประกอบการในกลุ่มที่ ๑
จำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๐๐ ที่จะทำการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของอุบัติเหตุ อีก ๔ รายไม่
สนใจทำในเรื่องนี้ และมีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓ เท่านั้น ที่มีการจบันทึทกหรือทำสถิติเกี่ยว
กับอุบัติเหตุไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขต่อไป อีก ๔ รายหรือร้อยละ ๔๒.๐๐
ไม่ไคสนใจจะทำสถิติหรือบันทึทกในเรื่องนี้ ส่วนในกลุ่มที่ ๒ ปรากฏว่ามี ๓ รายหรือร้อยละ ๑๕.๕๐
ที่ทำการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นทุก ๆ ครั้ง มี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๔
ที่ไม่มีการวิเคราะห์หรือสนใจทำในเรื่องนี้ ในบรรดาสถานประกอบการกลุ่มที่ ๒ นี้ มีเพียง ๒ ราย
หรือร้อยละ ๑๐.๕๓ เท่านั้น ที่มีการบันทึทกและจัดทำสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุไว้เป็นหลักฐาน อีก ๑ ราย
หรือร้อยละ ๒๖.๔๔ ไม่มีการจัดทำในเรื่องนี้

ในเรื่องของการตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทุกครั้งก่อนการปฏิบัติงาน(ข้อ ๕)
พบว่าในกลุ่มที่ ๑ มี ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๐๐ ที่ทำการตรวจสอบ และอีก ๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๐๐
ที่ไม่ได้ทำการตรวจสอบ ซึ่งเป็นร้อยละเท่า ๆ กัน ส่วนในกลุ่มที่ ๒ พบว่ามี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓
ที่ทำการตรวจ และอีก ๑ รายหรือร้อยละ ๒๖.๔๔ ที่ไม่ไคทำการตรวจสอบ

ในเรื่องของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลนั้น (ข้อ ๑๑) ฝ่ายบริหารทั้งสองกลุ่มได้
จัดให้มื่ออย่างเพียงพอแล้ว กล่าวคือในกลุ่มที่ ๑ มี ๔ รายหรือร้อยละ ๔๖.๐๐ ที่จัดให้มื่ออุปกรณ์ป้องกัน

๑๕๘

อันตรายส่วนบุคคลอย่างเพียงพอมีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ เท่านั้น ที่ยอมรับว่าจัดไว้ให้แต่ไม่พอเพียงสำหรับพนักงาน ส่วนในกลุ่มที่ ๒ จะมี ๔ รายหรือร้อยละ ๔๒.๐๐ ที่จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคลไว้อย่างเพียงพอ มี ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ ที่ยอมรับว่าจัดไว้ให้แต่ไม่พอเพียงกับความต้องการ

ในเรื่องของการจัดทำหนังสือคู่มือกฎข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานนั้น (ข้อ ๑๑) พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดทำขึ้น กล่าวคือในกลุ่มที่ ๑ จะมี ๔ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๕ ที่จัดทำหนังสือคู่มือขึ้นมาอีก ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๕ ยังมิได้จัดทำ ส่วนสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖ เท่านั้น ที่จัดให้มีหนังสือคู่มือนี้ ส่วนอีก ๔ รายหรือร้อยละ ๔๒.๐๐ ยังมิได้จัดทำขึ้น

คุรุญย์วิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑
แสดงรายละเอียดของการจัดป้องกันอุบัติเหตุ

การป้องกันอุบัติเหตุ	รวม N = ๑๑				สถานประกอบการ							
	มี		ไม่มี		กลุ่มที่ ๑				กลุ่มที่ ๒			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. มีการออกกฎข้อบังคับในการทำงาน	๑๑	๑๐๐	๐	๐	๑๐	๕๒.๖๓	๑	๐	๑	๕๖.๓๖	๐	๐
๒. จัดทำมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยชนิด	๑๑	๑๐๐	๐	๐	๑๐	๕๒.๖๓	๐	๐	๑	๕๖.๓๖	๐	๐
๓. มีการตรวจร่างกายของพนักงานก่อนเข้าทำงานในกิจการ	๑๓	๖๘.๔๒	๖	๓๑.๕๘	๘	๔๒.๑๑	๒	๑๐.๕๓	๕	๒๖.๓๑	๕	๒๖.๐๔
๔. มีการตรวจร่างกายของพนักงานเป็นระยะๆ หลังเข้าทำงานแล้ว	๘	๔๖.๓๖	๑๐	๕๒.๖๓	๖	๓๑.๕๘	๓	๑๕.๗๙	๒	๑๐.๕๓	๖	๓๑.๕๘
๕. มีการตรวจสอบการทำงานของคนงานให้เป็นไปตามกฎโรงงานและมาตรฐานที่คงไว้	๑๑	๑๐๐	๐	๐	๑๐	๕๒.๖๓	๐	๐	๑	๕.๖๓	๐	๐
๖. มีการลงโทษนอกเหนือจากการเตือนทักท้วงจากต่อลูกจ้างที่ฝ่าฝืนกฎความปลอดภัย	๘	๔๖.๓๖	๑๑	๕๒.๖๓	๖	๓๑.๕๘	๔	๒๑.๐๕	๒	๑๐.๕๓	๖	๓๑.๕๘
๗. มีการวิเคราะห์สาเหตุสาเหตุของอุบัติเหตุเมื่อเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง	๘	๔๖.๓๖	๑๑	๕๒.๖๓	๕	๒๖.๓๑	๕	๒๖.๓๑	๓	๑๕.๗๙	๖	๓๑.๕๘

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)
แสดงรายละเอียดของการป้องกันอุบัติเหตุ

การป้องกันอุบัติเหตุ	รวม N = ๑๗				สถานประกอบการ							
	กุตุงที่ ๑		กุตุงที่ ๒		กุตุงที่ ๑		กุตุงที่ ๒		กุตุงที่ ๑		กุตุงที่ ๒	
	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๘. ทำการตรวจซ่อม เครื่องมือและอุปกรณ์ เครื่องจักรก่อน ปฏิบัติงาน	๑	๓๖.๘๔	๑๒	๖๒.๑๖	๕	๒๖.๓๑	๕	๒๖.๓๑	๒	๑๐.๕๓	๑	๓๖.๘๔
๙. มีการจัดทำสถิติหรือ จดบันทึกเกี่ยวกับ อุบัติเหตุ	๕	๒๙.๐๖	๑๕	๗๑.๕๘	๒	๑๐.๕๓	๕	๒๖.๓๑	๒	๑๐.๕๓	๑	๓๖.๘๔
๑๐. มีระบบป้องกันอัคคี ภัย	๑๗	๑๐๐	๐	๐	๑๐	๕๒.๖๓	๐	๐	๙	๔๗.๓๗	๐	๐
๑๑. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกัน อันตรายส่วนบุคคล อย่างเพียงพอ	๑๗	๘๘.๔๔	๒	๑๐.๕๓	๙	๔๗.๓๗	๑	๕.๒๖	๘	๔๒.๑๑	๑	๕.๒๖
๑๒. มีการป้องกันอันตราย จากเครื่องจักรกล	๑๗	๑๐๐	๐	๐	๑๐	๕๒.๖๓	๐	๐	๙	๔๗.๓๗	๐	๐
๑๓. มีกั้นมือคู่มือความปลอดภัย บังคับว่าควรมีความปลอดภัย ในการทำงาน	๕	๒๖.๓๑	๑๕	๗๑.๕๘	๕	๒๖.๓๑	๖	๓๑.๕๘	๑	๕.๒๖	๕	๒๖.๓๑

หมายเหตุ - เที่ยมร้อยละเป็นรายข้อ

การซ่อมบำรุงและการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย

งานด้านซ่อมบำรุงและการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยนั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่จะสนับสนุนให้ระบบบริหารงานด้านความปลอดภัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้นถ้ามีการส่งเสริมและเอาใจใส่อย่างจริงจัง ดังนั้นจึงทำการสำรวจซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ ๒๒ การจัดตั้งหน่วยงานซ่อมบำรุงไว้โดยเฉพาะ

จากการสัมภาษณ์ฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายบริหารทั้งหมด ๑๒ ราย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๘๓.๓๓ นั้น พบว่ามีอยู่จำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๑๖.๖๖ ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านซ่อมบำรุงไว้โดยเฉพาะ มีเพียง ๓ รายหรือร้อยละ ๓๓.๓๓ เท่านั้นที่ไม่ได้จัดตั้งไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นการซ่อมบำรุงจะใช้วิธีจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เกิดชำรุดขึ้น ส่วนในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๒ รายหรือร้อยละ ๑๖.๖๖ จะมี ๑ รายหรือร้อยละ ๕๐.๐๐ ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านนี้ไว้โดยเฉพาะ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่านั้นที่ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานด้านนี้ไว้โดยเฉพาะ การซ่อมบำรุงจะใช้วิธีจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุด เช่นเดียวกับกลุ่มที่ ๑

ถ้าพิจารณาโดยรวมแล้วจะพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ จะมีการตั้งหน่วยงานซ่อมบำรุงไว้โดยเฉพาะ มากกว่าที่จะไม่จัดตั้งไว้ กล่าวคือมี ๑๕ รายหรือร้อยละ ๑๒.๕๐ ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านนี้ไว้ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๘.๓๓ เท่านั้นที่ไม่ได้จัดตั้งไว้

ศูนย์วิทยพัชวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒.

การจัดตั้งหน่วยงานซ่อมบำรุงไว้โดยเฉพาะจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		มีการจัดตั้งหน่วยงานซ่อมบำรุงไว้โดยเฉพาะ			
			ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๖	๓๖.๘๔	๓	๑๔.๖๗
กลุ่มที่ ๒	๕	๔๖.๓๗	๔	๕๒.๑๑	๑	๕.๒๖
รวม	๑๕	๑๐๐	๑๐	๖๗.๗๔	๔	๒๖.๐๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ การจัดให้มีแผนงานซ่อมบำรุง

จากตารางปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มี ๑ รายหรือร้อยละ ๓๖.๔๔ ที่มีการกำหนดแผนงาน
ด้านซ่อมบำรุงไว้ มีเพียง ๓ รายหรือร้อยละ ๑๔.๖๗ ที่ไม่มีการกำหนดแผนงานด้านซ่อมบำรุงสำหรับ
กลุ่มที่ ๒ มีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๓๖.๔๔ ที่ได้มีการกำหนดแผนงานไว้ มีเพียง ๒ ราย หรือร้อยละ
๑๐.๕๓ ที่ไม่มีการกำหนดแผนงานด้านซ่อมบำรุง

พิจารณาโดยรวมแล้วสถานประกอบการส่วนใหญ่จะมีการกำหนดแผนงานด้านซ่อมบำรุง
ไว้ มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีการกำหนดแผนงานด้านซ่อมบำรุงไว้ กล่าวคือ มี ๑๔ ราย หรือร้อยละ
๑๓.๖๔ ที่จัดให้มีแผนงานซ่อมบำรุง และ ๕ รายหรือร้อยละ ๒๖.๓๒ ที่ไม่มีการกำหนดแผนงานด้าน
ซ่อมบำรุงเอาไว้

ตารางที่ ๒๓

การจัดให้มีแผนงานซ่อมบำรุงจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		แผนงานซ่อมบำรุง			
			มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๑	๓๖.๔๔	๓	๑๔.๖๗
กลุ่มที่ ๒	๔	๔๖.๓๒	๑	๓๖.๔๔	๒	๑๐.๕๓
รวม	๑๔	๑๐๐	๑๔	๑๓.๖๔	๕	๒๖.๓๒

ตารางที่ ๒๔ ลักษณะของงานซ่อมบำรุง

จากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหารทั้ง ๑ ราย ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ จะพบว่ามีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๑๖.๘๔ ที่จะซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุดและบำรุงรักษาเมื่อถึงกำหนดอายุ ซึ่งมาเป็นอันดับแรก รองลงไปได้แก่ การซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุด ซึ่งมี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๓ รองลงไปอีกได้แก่ การบำรุงรักษาเมื่อเครื่องจักรถึงกำหนดอายุที่ต้องบำรุงรักษา ซึ่งมี ๑ รายหรือร้อยละ ๕.๒๖

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ งานซ่อมบำรุงส่วนใหญ่จะเป็นการซ่อมแซม เมื่อเครื่องจักรชำรุดและบำรุงรักษาเมื่อถึงกำหนดอายุ ซึ่งมีถึง ๖ รายหรือร้อยละ ๓๑.๕๘ รองลงไปได้แก่ การซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุดซึ่งมี ๓ รายหรือร้อยละ ๑๕.๗๙

ตารางที่ ๒๕

ลักษณะของงานซ่อมบำรุงจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

ลักษณะของงานซ่อมบำรุง	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุด	๕	๒๖.๓๒	๒	๑๐.๕๓	๓	๑๕.๗๙
บำรุงรักษาเมื่อเครื่องจักรถึง- กำหนดอายุที่ต้องบำรุงรักษา	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๐	๐
ซ่อมแซมเมื่อเครื่องจักรชำรุดและ บำรุงรักษาเมื่อถึงกำหนดอายุ	๑๓	๖๘.๔๒	๖	๓๑.๕๘	๖	๓๑.๕๘
รวม	๑๙	๑๐๐	๑๐	๕๒.๖๓	๙	๔๗.๓๗

ตารางที่ ๒๔ การส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ ๑๔ ราย ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ใน
กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ นั้น ปรากฏว่ามี ๔ รายหรือร้อยละ ๒๐.๐๕ ที่จัดให้มี
การส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย เช่น จัดให้มีนิทรรศการด้านความปลอดภัย การยกย่องชมเชยคน
งานผู้ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย และมี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๕ ที่ไม่มีการส่งเสริมงาน
ด้านความปลอดภัย ดังนั้นพอสรุปได้ว่าส่วนใหญ่แล้วสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ยังส่งเสริมงานด้าน
ความปลอดภัยกันไม่มากนัก

สำหรับกลุ่มที่ ๒ นั้น ปรากฏว่ามีผู้ให้สัมภาษณ์ ๔ รายหรือร้อยละ ๔๖.๓๖ ในจำนวนนี้ มี
๓ รายหรือร้อยละ ๓๔.๖๓ ที่ส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย และมีจำนวน ๖ รายหรือร้อยละ ๓๐.๕๕
ที่ไม่มีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย นั่นคือสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ มีการส่งเสริมงานด้าน
ความปลอดภัยไม่มากนักเช่นกัน

ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วสถานประกอบการทั้งสองกลุ่ม ยังขาดการส่งเสริมงานด้าน
ความปลอดภัย กล่าวคือ มีถึงร้อยละ ๖๓.๑๖ ที่ไม่มีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย มีเพียงร้อยละ
๓๖.๘๔ เท่านั้นที่ส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔

การส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		การส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย			
	จำนวน	ร้อยละ	มี		ไม่มี	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๔	๒๑.๐๕	๖	๓๑.๕๘
กลุ่มที่ ๒	๔	๕๖.๓๖	๓	๑๕.๖๒	๑	๑๒.๕๐
รวม	๑๔	๑๐๐	๗	๒๖.๘๕	๗	๕๐.๑๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ การจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย

จากกว่าสี่หมื่นรายจ่าย ๑๔ ราย ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย หรือร้อยละ ๕๒.๖๓ นั้น ปรากฏว่ามี ๗ รายหรือร้อยละ ๓๖.๘๔ ที่มีการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย เช่น มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณที่มีสารไวไฟ เป็นต้น มีเพียง ๓ ราย หรือร้อยละ ๑๕.๑๙ เท่านั้น ที่ไม่ได้จัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย

ในกลุ่มที่ ๒ จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๔ รายหรือร้อยละ ๔๑.๓๑ ซึ่งในจำนวนนี้มี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๑.๕๕ ที่มีการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย จะมีเพียง ๓ ราย หรือร้อยละ ๑๕.๑๙ เท่านั้น ที่ไม่มีการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนภัย

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วสถานประกอบการส่วนใหญ่จะมีการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยคือ มีถึง ๑๓ รายหรือร้อยละ ๖๔.๕๒ จะมีเพียง ๖ รายหรือร้อยละ ๓๑.๕๕ เท่านั้น ที่ไม่มีการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์

ตารางที่ ๒๖

การจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		ป้ายสัญลักษณ์			
			มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๐	๕๒.๖๓	๗	๓๖.๘๔	๓	๑๕.๑๙
กลุ่มที่ ๒	๔	๔๑.๓๑	๖	๓๑.๕๕	๓	๑๕.๑๙
รวม	๑๔	๑๐๐	๑๓	๖๔.๕๒	๖	๓๑.๕๕

ความรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัย

เนื่องจากงานด้านความปลอดภัยเป็นงานที่มีความสำคัญ และต้องรับผิดชอบร่วมกันทุกฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารไปจนถึงระดับพนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายบริหารจะต้องให้ความสนใจและรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยเป็นพิเศษ เพราะถ้าฝ่ายบริหารสนับสนุนหรือให้ความสนใจแล้ว ก็จะกระตุ้นให้พนักงานสนใจและมีตระวังตามไปด้วย ดังนั้นจึงได้สำรวจเพื่อจะดูว่าฝ่ายบริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งสองกลุ่มนั้น มีใครเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยบ้าง และเป็นไปในลักษณะใด โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๒๑ การจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัย

จากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหาร ๑๑ ราย ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐ ราย หรือร้อยละ ๙๐.๙๑ ในจำนวนนี้มี ๘ รายหรือร้อยละ ๙๐.๙๑ ที่ไม่มีหน่วยงานด้านความปลอดภัยตั้งไว้ โดยเฉพาะ มี ๑ รายหรือร้อยละ ๑.๒๖ ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยไว้เป็นเอกเทศ และมีอีก ๑ รายหรือร้อยละ ๑.๒๖ ที่กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานในด้านความปลอดภัยขึ้น

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ มีผู้ให้สัมภาษณ์ ๘ รายหรือร้อยละ ๘๐.๐๐ ซึ่งในจำนวนนี้มี ๘ รายหรือร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ที่ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นไว้โดยเฉพาะ มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๑.๒๖ เท่านั้น ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านสนน

ดังนั้นถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วจะเห็นว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยไว้รับผิดชอบงานในด้านนี้เป็นทางการ กล่าวคือร้อยละ ๘๘.๒๖ หรือ ๑๖ ราย ที่ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยไว้ มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๘๒ เท่านั้นที่จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นเพื่อรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยโดย

ตรง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒

การจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยไว้โดยเฉพาะ

หน่วยงานด้านความปลอดภัย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	๒	๑๐.๕๒	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖
ไม่มี	๑๖	๘๔.๒๒	๘	๔๒.๑๑	๘	๔๒.๑๑
อื่น ๆ	๑	๕.๒๖	๑	๕.๒๖	๐	๐
รวม	๑๙	๑๐๐	๑๐	๕๒.๖๓	๘	๔๒.๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ สาเหตุของการที่ไม่จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัย

จากตารางที่ ๒๖ จะพบว่ามีสถานประกอบการ ๑๖ แห่งที่ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานในคานัน
ชั้น ฉะนั้น จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้มี ๑๖ ราย เป็นกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๔ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔
ราย เท่า ๆ กัน ซึ่งจากการสำรวจพบว่า

ในกลุ่มที่ ๑ เหตุที่ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยชั้นส่วนใหญ่เป็นเพราะเห็นว่า
ยังไม่จำเป็นต้องขนาดที่จะต้องมีหน่วยงานในคานัน ซึ่งมีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๔๓.๗๕ เหตุผลรองลงไป
คือการไม่สนใจที่จะตั้งหน่วยงานคานันชั้น ซึ่งมี ๑ รายหรือร้อยละ ๖.๒๕ สำหรับเหตุผลที่ว่ามีประโยชน์
ไม่คุ้มค่า เนื่องจากอาจทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้นหรือคิดว่าขณะนี้ปลอดภัยอยู่แล้วไม่มี

ในกลุ่มที่ ๒ เหตุผลที่ไม่ได้จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยชั้น เป็นเพราะคิดว่าเป็นการ
ยุ่งยากโดยใช้เหตุเนื่องจากขณะนี้ภายในกิจการปลอดภัยดีอยู่แล้ว ซึ่งมีมากที่สุดคือ ๔ ราย หรือร้อยละ
๒๕ รองลงไปคือ ความไม่สนใจที่จะตั้งหน่วยงานคานันขึ้นมาเลย และคิดว่ายังไม่จำเป็นต้องขนาดที่จะ
ต้องมีหน่วยงานในคานันชั้น ซึ่งมีอย่างละ ๒ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕ เท่า ๆ กัน และเหตุผลที่
คิดว่ามีประโยชน์ไม่คุ้มค่าเนื่องจากอาจทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้นนั้นไม่ปรากฏ

กล่าวโดยสรุปแล้วเหตุผลของการที่ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยชั้น โดย
เฉพาะเพื่อรับผิดชอบโดยตรงของงานด้านความปลอดภัยในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ มีสาเหตุที่ต่างกันอยู่
บ้าง กล่าวคือในกลุ่มที่ ๑ ไม่จัดตั้งเพราะคิดว่ายังไม่จำเป็นต้องขนาด เช่น มีคนงานอยู่น้อย ซึ่งฝ่าย
บริหารสามารถควบคุมได้อย่างทั่วถึงอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องตั้งขึ้น สำหรับกลุ่มที่ ๒ นั้นเหตุ
ที่ไม่จัดตั้งส่วนใหญ่เป็นเพราะคิดว่ากิจการของความปลอดภัยดีอยู่แล้ว ซึ่งตามความเป็นจริงเนื้องานทุก
ชนิดจะต้องมีอันตรายอยู่บ้างไม่มากนักนอ การที่คิดว่าทุกอย่างปลอดภัยดีหมดแล้วยอมเป็นไปโดยยาก นอก
จากนี้ในกลุ่มที่ ๒ ยังมีสถานประกอบการที่ไม่สนใจที่จะจัดตั้งหน่วยงานคานันชั้นเลยเป็นจำนวนที่มากกว่า
ในกลุ่มที่ ๑ อีกด้วย ดังนั้น ฝ่ายบริหารของสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๒ น่าจะให้ความสนใจมากขึ้น
กว่า

ตารางที่ ๒๘

สาเหตุของการที่ไม่จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัย

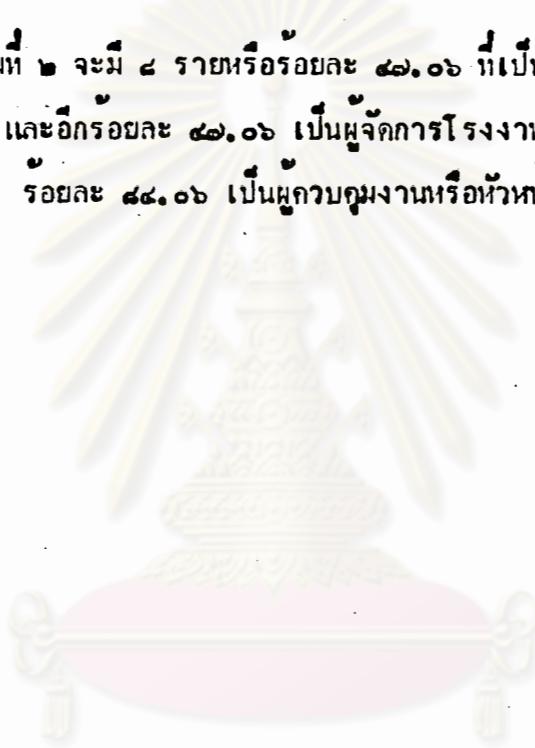
สาเหตุ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คิดว่ามีประโยชน์ไม่คุ้มค่าเนื่องจากอาจทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากจน	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ยังไม่จำเป็นถึงขนาดที่จะต้องมีหน่วยงานในตำแหน่ง	๔	๕๖.๒๕	๖	๕๓.๐๕	๒	๑๒.๕๐
เป็นการยุ่งยากโดยใช่เหตุเนื่องจากขณะภายในกิจการก็ปลอดภัยอยู่แล้ว	๔	๕๐.๐๐	๐	๐	๔	๒๕.๐๐
ไม่สนใจที่จะตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยเลย	๓	๓๗.๕๐	๑	๖.๒๕	๒	๑๒.๕๐
รวม	๑๖	๑๐๐	๘	๕๐.๐๐	๘	๕๐.๐๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์เฉพาะเรื่องนี้มี ๑๖ ราย (ตารางที่ ๒๖)

ตารางที่ ๒ บุคลากรทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัย

จากตารางจะพบว่าบุคลากรทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัยนั้น จะเป็นบุคลากรตั้งแต่ระดับสูงลงมาถึงระดับต่ำตามสายการบังคับบัญชา กล่าวคือ ในกลุ่มที่ ๑ จะมี ๔ รายหรือร้อยละ ๕๒.๕๔ ที่เป็นกรรมการผู้จัดการ ประธาน หรือผู้จัดการทั่วไป ร้อยละ ๕๒.๕๔ ที่เป็นผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิต ร้อยละ ๖๐ ที่เป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล ร้อยละ ๕๒.๕๔ เป็นผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างาน และร้อยละ ๖๐ เป็นหัวหน้าแผนก

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ จะมี ๔ รายหรือร้อยละ ๕๑.๐๖ ที่เป็นระดับกรรมการ ผู้จัดการ ประธานหรือผู้จัดการทั่วไป และอีกร้อยละ ๕๑.๐๖ เป็นผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิต ร้อยละ ๕๐ เป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล ร้อยละ ๕๔.๐๖ เป็นผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานและร้อยละ ๕๐ เป็นหัวหน้าแผนก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘

บุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัย

บุคลากร	รวม		สถานประกอบการ			
	N = ๑๗		กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- กรรมการผู้จัดการ, ประธาน หรือผู้จัดการทั่วไป	๑๗	๑๐๐	๘	๔๗.๐๖	๘	๔๗.๐๖
- ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิต	๑๗	๑๐๐	๘	๔๗.๐๖	๘	๔๗.๐๖
- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	๔	๑๐๐	๓	๖๐.๐๐	๒	๕๐.๐๐
- ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างาน	๑๗	๑๐๐	๘	๔๗.๐๖	๘	๔๗.๐๖
- หัวหน้าแผนก	๔	๑๐๐	๓	๖๐.๐๐	๒	๕๐.๐๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒ รายไม่ต้องการตอบคำถามในเรื่องนี้ (ตารางที่ ๒๗)
 - เทียบร้อยละเป็นรายข้อ

ตารางที่ ๑๐ บุคลากรผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย

ในกลุ่มที่ ๑ จะพบว่าบุคคลที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยมากที่สุดคือผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตซึ่งมีถึงร้อยละ ๓๑.๐๓ หรือ ๔ ราย รองลงไปจะเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคลซึ่งมีร้อยละ ๑๐.๓๔ หรือ ๓ ราย รองลงไปอีกจะเป็นผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานซึ่งมีร้อยละ ๖.๕๐ หรือ ๒ ราย และจะเป็นกรรมการผู้จัดการ ประธานหรือผู้จัดการทั่วไปจำนวนร้อยละ ๓.๔๕ หรือ ๑ ราย

ในกลุ่มที่ ๒ นั้น ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตจะเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยมากเป็นอันดับแรกคือร้อยละ ๒๖.๕๔ หรือ ๔ ราย รองลงไปจึงเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ประธานหรือผู้จัดการทั่วไป ซึ่งมีร้อยละ ๑๐.๓๔ หรือ ๓ ราย รองลงไปอีกจะเป็นผู้จัดการฝ่ายบุคคล ซึ่งมีร้อยละ ๖.๕๐ หรือ ๒ ราย และจะเป็นผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานจำนวนร้อยละ ๓.๔๕ หรือ ๑ ราย

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วจะเห็นได้ว่างานในด้านการกำหนดนโยบายนั้นจะตกเป็นภาระหน้าที่ของผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตเป็นส่วนใหญ่คือมีถึงร้อยละ ๔๔.๖๒ หรือ ๗ ราย ซึ่งการกำหนดนโยบายนี้ก็จะกระทำร่วมกับฝ่ายบุคคลด้วยซึ่งมีร้อยละ ๑๖.๒๔ หรือ ๔ ราย แต่ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานยังมีส่วนร่วมน้อยมากในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยคือคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๔ หรือ ๓ ราย สำหรับผู้บริหารในระดับสูง คือกรรมการผู้จัดการ ประธาน หรือผู้จัดการทั่วไปไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๔ หรือ ๔ ราย

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐.

บุคลากรผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย

ผู้กำหนดนโยบายความปลอดภัย	จำนวนคำตอบ ของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรรมการผู้จัดการ, ประธานหรือผู้จัดการ ทั่วไป	๔	๑๓.๖๙	๑	๓.๔๕	๓	๑๐.๓๔
ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิต	๑๖	๕๔.๖๒	๙	๓๑.๐๓	๔	๑๓.๕๙
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	๕	๑๖.๒๕	๓	๑๐.๓๔	๒	๖.๖๐
ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างาน	๓	๑๐.๓๔	๒	๖.๙๐	๑	๓.๔๕
หัวหน้าแผนก	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๒๘	๑๐๐	๑๕	๕๑.๖๒	๑๔	๔๘.๓๘

หมายเหตุ

- ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๒ ราย ไม่ตอบคำถามในเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๑)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ในคำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๓๑ การกำหนดนโยบายบริหารงานความปลอดภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ในกลุ่มที่ ๑ จะพบว่ามียุ่ ๓ รายหรือร้อยละ ๑๑.๖๔ ที่กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และมีถึง ๖ รายหรือร้อยละ ๓๔.๒๙ ที่ไม่ได้กำหนดนโยบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร จากจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๘ รายหรือร้อยละ ๕๒.๕๔

ในกลุ่มที่ ๒ พบว่ามีอยู่ ๒ รายหรือร้อยละ ๑๑.๑๑ ที่กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และมี ๖ รายหรือร้อยละ ๓๔.๒๙ ที่ไม่ได้กำหนดนโยบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร จากจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๘ รายหรือร้อยละ ๕๑.๐๖

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วสถานประกอบการส่วนใหญ่ยังไม่มีนโยบายด้านความปลอดภัยที่เป็นลายลักษณ์อักษรกล่าวคือมีถึงร้อยละ ๑๐.๕๕ หรือ ๑๒ ราย จะมีเพียง ๕ รายหรือร้อยละ ๒๙.๕๒ เท่านั้นที่กำหนดนโยบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน

ตารางที่ ๓๑

การกำหนดนโยบายบริหารงานความปลอดภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		นโยบายบริหารงานความปลอดภัย			
			ลายลักษณ์อักษร		ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๓	๕๒.๕๔	๑	๑๑.๖๔	๖	๓๔.๒๙
กลุ่มที่ ๒	๘	๕๑.๐๖	๒	๑๑.๑๑	๖	๓๔.๒๙
รวม	๑๑	๑๐๐	๕	๒๙.๕๒	๑๒	๑๐๐.๕๕

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ ๒ รายไม่ตอบคำถามในเรื่องนี้ (ตารางที่ ๓๑)

ตารางที่ ๓๒ บุคลากรผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย

ในกลุ่มที่ ๑ พบว่าผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัยคือ ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๓๔.๘๘ จะมีเพียง ๓ รายหรือร้อยละ ๑๖.๖๖ เท่านั้น ที่ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตจะเป็นผู้ดำเนินการเอง

ในกลุ่มที่ ๒ พบว่าผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัยส่วนใหญ่คือ ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างาน ซึ่งมีอยู่ ๖ รายหรือร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงไปจะเป็นผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตเป็นผู้ควบคุมเอง ซึ่งมี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๑.๑๑

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย คือผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานเป็นส่วนใหญ่คือมีถึง ๑๓ รายหรือร้อยละ ๖๖.๖๖ รองลงไปจะตกแก่ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิตที่จะเป็นผู้ดำเนินงานเองซึ่งมีอยู่ ๕ ราย หรือร้อยละ

๒๑.๑๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒ -

บุคลากรผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย

บุคลากรผู้ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย	จำนวนคำตอบ ของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการโรงงานหรือผู้จัดการฝ่ายผลิต	๕	๒๖.๖๗	๓	๑๖.๖๖	๒	๑๑.๑๑
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างาน	๑๓	๖๒.๒๒	๖	๓๑.๑๑	๖	๓๓.๓๓
หัวหน้าแผนก	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๑๘	๑๐๐	๑๐	๕๕.๕๖	๘	๔๔.๔๔

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน ๒ รายไม่ต้องตอบคำถามในข้อ
- ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๓๓ การรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัยของผู้บริหารระดับกลาง

ในกลุ่มที่ ๑ จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในข้อนี้ ๑ ราย (ตารางที่ ๓๒) ปรากฏว่าผู้บริหารทั้ง ๑ รายหรือร้อยละ ๑๐๐ ได้รับอำนาจอย่างเต็มที่ในเรื่องของสิทธิในการเปลี่ยนแปลง หรือมอบหมายงาน เพื่อดำรงไว้ซึ่งความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชา และสิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยถูกต้องและปลอดภัย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒๐ แต่สำหรับสิทธิในการตัดสินใจเรื่องความปลอดภัยนั้นยังไม่ได้รับอำนาจเท่าที่ควร เพราะมีบางเรื่องยังคงขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไปอีก เช่น ในการซื้ออุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ถ้าวางเงินสูงจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงก่อนเสมอ เป็นต้น

ในกลุ่มที่ ๒ จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในข้อนี้ ๒ ราย (ตารางที่ ๓๒) ปรากฏว่าผู้บริหารระดับกลางทั้ง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐๐ ได้รับอำนาจเต็มที่ในเรื่องของสิทธิในการเปลี่ยนแปลงหรือมอบหมายงานเพื่อดำรงไว้ซึ่งความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชาและสิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้โดยถูกต้องและปลอดภัย แต่สำหรับสิทธิในการตัดสินใจในเรื่องของความปลอดภัยนั้น จากการสำรวจพบว่า มีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๕๐ ที่ได้รับอำนาจอย่างเต็มที่ในการตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจัดซื้อ การลงโทษ การตัดเงินเดือน หรือการไล่ออกผู้บังคับบัญชาออกจากงาน ถ้าทำฝ่าฝืนระเบียบด้านความปลอดภัย และมีอีก ๑ รายหรือร้อยละ ๕๐ ที่ยังไม่ได้รับอำนาจเท่าที่ควร เพราะมีบางเรื่องที่ยังคงขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาก่อนเสมอ เช่น ในเรื่องของการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัย ถ้าวางเงินเกิน ๒,๐๐๐ บาท ต้องขออนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงก่อนเสมอ เป็นต้น

ศูนย์วิจัยทรัพยากรบุคคล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓

แสดงถึงการรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัย
ของศูนย์บริหารระดัปลำปางจําแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถาน ประกอบการ	อำนาจหน้าที่	จำนวนผู้ให้ สัมภาษณ์		การรับมอบอำนาจ					
				ได้รับอำนาจ เต็มที่		ไม่ได้รับอำนาจ เต็มที่		ไม่ได้รับอำนาจ นอกรอบ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	- สิทธิในการ เปลี่ยนแปลงหรือมอบ หมายงานเพื่อดำรงไว้ซึ่งความ ปลอดภัยของผู้ใช้บังคับบริษัทฯ	๓	๒๐.๐๐	๓	๒๐.๐๐				
	- สิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติ งานของผู้ใช้บังคับบริษัทฯ เพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยถูกต้องและปลอดภัย	๓	๒๐.๐๐	๓	๒๐.๐๐				
	- สิทธิในการตัดสินใจในเรื่อง ความปลอดภัย	๓	๒๐.๐๐			๓	๒๐.๐๐		
	รวมกลุ่มที่ ๑	๙	๖๐.๐๐	๖	๔๐	๓	๒๐.๐๐		
กลุ่มที่ ๒	- สิทธิในการ เปลี่ยนแปลงหรือมอบ หมายงานเพื่อดำรงไว้ซึ่งความ ปลอดภัยของผู้ใช้บังคับบริษัทฯ	๒	๑๓.๓๓	๒	๑๓.๓๓				
	- สิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติ งานของผู้ใช้บังคับบริษัทฯ เพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยถูกต้องและปลอดภัย	๒	๑๓.๓๓	๒	๑๓.๓๓				

ตารางที่ ๓๓ (ต่อ)

แสดงถึงการรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัย
ของผู้บริหารระดับกลางจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถาน ประกอบการ	อำนาจหน้าที่	จำนวนผู้ให้ สัมภาษณ์		การรับมอบอำนาจ					
				ได้รับอำนาจ เต็มที่		ไม่ได้รับอำนาจ เท่าควร		ได้รับอำนาจ น้อยมาก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๒	- สิทธิในการตัดสินใจใน เรื่องความปลอดภัย	๒	๑๓.๓๔	๑	๖.๖๗	๑	๖.๖๗		
	รวมกลุ่มที่ ๒	๖	๔๐	๔	๓๓.๓๓	๑	๖.๖๗		
	รวมกลุ่มที่ ๑ และ ๒	๑๔	๑๐๐	๑๑	๗๘.๕๗	๔	๒๘.๖๗		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ การรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัยของผู้บริหารระดับต้น

ในกลุ่มที่ ๑ นั้น จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๑ ราย (ตารางที่ ๓๒) ซึ่งปรากฏว่าผู้บริหารระดับต้นทั้งหมด ๑ รายหรือร้อยละ ๑๐.๕๕ ยังไม่ได้รับอำนาจเท่าที่ควรในเรื่องของสิทธิในการเปลี่ยนแปลงหรือมอบหมายงานเพื่อดำรงไว้ซึ่งความปลอดภัยของผู้บังคับบัญชา และสิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยถูกต้อง และปลอดภัย เพราะยังต้องขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อนเสมอในบางเรื่อง เช่น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของงานอย่างถาวรจะต้องได้รับคำอนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อนเป็นต้น สำหรับสิทธิในการตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัยนั้นจากการสำรวจพบว่า มีอยู่ ๑ รายหรือร้อยละ ๒.๕๖ ที่ได้รับอำนาจอย่างเต็มที่ มี ๑ รายหรือร้อยละ ๒.๕๖ ที่ไม่ได้รับอำนาจเท่าที่ควร กล่าวคือมีบางเรื่องที่ต้องขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อนเสมอ เช่น หัวหน้างานมีสิทธิว่ากล่าวตักเตือนควรวาง ควยลายลักษณะอักษรและตัดเงินเดือนของผู้บังคับช้ชชได้โดยอิสระแต่ถ้าจะไล่งานผู้ใ้ช้ชออก จะต้องขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อนเสมอ เป็นต้น และจากการสำรวจพบว่ามีอยู่ถึง ๕ รายหรือร้อยละ ๑๒.๕๐ ที่ได้รับอำนาจน้อยมากในการตัดสินใจในเรื่องความปลอดภัย เพราะเกือบจะทุกเรื่องต้องรายงานขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อน เช่น ถ้าเห็นคนงานกระทำฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ขอบังคับด้านความปลอดภัย จะมีสิทธิว่ากล่าวตักเตือนควรวางได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าจะให้ตักเตือนเป็นลายลักษณะอักษร การตัดเงินเดือนหรือการไล่ออกต้องขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อน เป็นต้น

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ จะมีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๖ ราย (ตารางที่ ๓๒) ซึ่งปรากฏว่าทั้ง ๖ รายหรือร้อยละ ๑๕.๐๐ ยังไม่ได้รับอำนาจเท่าที่ควรในเรื่องของสิทธิในการเปลี่ยนแปลง หรือมอบหมายงานเพื่อดำรงไว้ซึ่งความปลอดภัยของผู้บังคับช้ชช และสิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับช้ชช เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยถูกต้องและปลอดภัย เพราะยังมีบางเรื่องที่ต้องขออนุมัติจากผู้บังคับช้ชาก่อน เช่น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงงานของผู้บังคับช้ชชอย่างถาวรต้องขออนุมัติก่อน สำหรับสิทธิในการตัดสินใจในเรื่องของความปลอดภัยนั้น ปรากฏว่าได้รับอำนาจน้อยมาก เพราะส่วนใหญ่จะมีสิทธิว่ากล่าวตักเตือนคนงานผู้กระทำผิดกฎ ขอบังคับ ด้านความปลอดภัยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐ หรือ ๖ ราย

ตารางที่ ๓๔

แสดงถึงการรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัย
ของผู้บริหารระดับต้นจำแนกตามประเภทของสถานประกอบการ

สถาน ประกอบการ	อำนาจหน้าที่	จำนวนผู้ให้ สัมภาษณ์		การรับมอบอำนาจ					
				ได้รับอำนาจ เต็มที่		ไม่ได้รับอำนาจ เท่าควร		ไม่ได้รับอำนาจ นอกรวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	- สิทธิในการเปลี่ยนแปลงหรือมอบ หมายงานเพื่อทำางไว้ซึ่งความ ปลอดภัยของผู้ที่บังคับบัญชา	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐
	- สิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงาน งานของผู้ที่บังคับบัญชาเพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยถูกต้องและปลอดภัย	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐
	- สิทธิในการตัดสินใจในเรื่อง ความปลอดภัย	๖	๑๐๐.๐๐%	๑	๑๖.๖๖%	๑	๑๖.๖๖%	๕	๘๓.๓๓%
	รวมกลุ่มที่ ๑	๑๘	๑๐๐.๐๐%	๑	๑๖.๖๖%	๑๓	๗๓.๓๓%	๕	๘๓.๓๓%
กลุ่มที่ ๒	- สิทธิในการเปลี่ยนแปลงหรือมอบ หมายงานเพื่อทำางไว้ซึ่งความ ปลอดภัยของผู้ที่บังคับบัญชา	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐
	- สิทธิในการกำหนดผลการปฏิบัติงาน งานของผู้ที่บังคับบัญชาเพื่อให้ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยถูกต้องและปลอดภัย	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐	๖	๑๐๐.๐๐%	๐	๐

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

แสดงถึงการรับมอบอำนาจในการบริหารงานด้านความปลอดภัย
ของผู้บริหารระดับต้นจำแนกตามประเภทของสภาประกอบการ

สถาน ประกอบการ	อำนาจหน้าที่	จำนวนผู้ให้ สัมภาษณ์		การรับมอบอำนาจ					
				ได้รับอำนาจ เต็มที่		ไม่ได้รับอำนาจ เท่าที่ควร		ได้รับอำนาจ น้อยมาก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๒	- สิทธิในการตัดสินใจใน เรื่องความปลอดภัย	๖	๑๔.๓๓	๐	๐	๐	๐	๖	๑๔.๓๓
	รวมกลุ่มที่ ๒	๑๓	๔๖.๑๔	๐	๐	๑๒	๓๐.๖๖	๖	๑๕.๑๙
	รวมกลุ่มที่ ๑ และ ๒	๓๗	๑๐๐	๑	๒.๕๖	๒๖	๖๙.๖๓	๑๑	๒๙.๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ หน่วยงานความปลอดภัยที่ใดจัดตั้งไว้โดยเฉพาะ

จากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหาร ๑๔ ราย ปรากฏว่ามี ๒ รายหรือร้อยละ ๑๐.๗๑ ของสถานประกอบการทั้งหมด ที่ใดจัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัยไว้โดยเฉพาะ (รายละเอียดตามตารางที่ ๑๖) ในตารางที่ ๑๕ นี้ จะศึกษาต่อไปว่าหน่วยงานความปลอดภัยนั้นตั้งขึ้นในลักษณะใด ซึ่งจากการสำรวจพบว่าสถานประกอบการทั้ง ๒ แห่งนี้ จัดตั้งหน่วยงานขึ้นในรูปแบบของ คณะกรรมการบริหารความปลอดภัย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงกับผู้บริหารระดับสูง

ตารางที่ ๑๕

หน่วยงานความปลอดภัยที่ใดจัดตั้งขึ้นไว้โดยเฉพาะ

องค์การด้านความปลอดภัย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คณะกรรมการบริหารความปลอดภัย	๒	๑๐๐	๐	๕๐	๐	๕๐
แผนกความปลอดภัย	๐	๐	๐	๐	๐	๐
แผนกสุขภาพและความปลอดภัย	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๒	๑๐๐	๐	๕๐	๐	๕๐

ตารางที่ ๑๖ บุคลากรที่มีส่วนร่วมกับหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่ได้จัดตั้งไว้โดยเฉพาะ

จากการสำรวจบุคลากรที่มีส่วนร่วมกับหน่วยงานด้านความปลอดภัย ปรากฏว่าจะประกอบไปด้วยบุคลากรในระดับต่าง ๆ กัน ดังนี้คือ ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการฝ่ายผลิต ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้าคนงาน ผู้จัดการฝ่ายการตลาดและสัมพันธ์ซึ่ง เป็นลักษณะเดียวกันทั้งกลุ่มที่ ๑ และ ๒ กล่าวคือ มีอย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๕๐ เท่ากัน จะแตกต่างกันบ้างที่กลุ่มที่ ๑ จะมีฝ่ายอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องมากกว่ากลุ่มที่ ๒ เช่นมีฝ่ายขายและผู้แทนฝ่ายคนงานเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในขณะที่กลุ่มที่ ๒ ไม่มี

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าบุคลากรที่มีส่วนร่วมกับหน่วยงานด้านความปลอดภัยนั้น จะประกอบไปด้วยบุคลากรจากฝ่ายต่าง ๆ ทั้งแต่ระดับสูงไปจนถึงระดับคนงาน และบุคลากรเหล่านี้จะร่วมกันรับผิดชอบของงานด้านความปลอดภัยของกิจการ โดยหน่วยงานนี้จะขึ้นตรงกับผู้บริหารระดับสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๖

บุคลากรที่มีส่วนร่วมกับหน่วยงานความปลอดภัยที่ใดก็ตามไว้โดยเฉพาะ

บุคลากร	จำนวนค่าตอบแทนของ ผู้ให้สัมภาษณ์		สถาปนาประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้จัดการทั่วไป	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
ผู้จัดการฝ่ายผลิต	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
ผู้ควบคุมงาน	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
เลขานุการความปลอดภัย	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
สมาชิกวิชาชีพ	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐
อื่น ๆ	๑	๑๐๐	๑	๑๐๐	๐	๐

หมายเหตุ

- มีผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ ๒ ราย (ตารางที่ ๓๖)
- เทียบร้อยละเป็นรายชื่อ

ตารางที่ ๓๒ หน้าที่ของหน่วยงานด้านความปลอดภัย

จากการสำรวจพบว่าหน้าที่ของหน่วยงานด้านความปลอดภัยของสภาประกอบกร
กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ มีลักษณะได้เหมือนกันหมด กล่าวคือ ต้องตรวจสอบหน้าที่และผลการปฏิบัติงาน
ของคณาจารย์ให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุเพื่อหา
ทางป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
ความปลอดภัยร่วมกันและให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่คณาจารย์ทุก ๆ แขนงเหมือนกันทั้งสองกลุ่มคือ
มือข้างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑๒.๕ สำหรับหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย หรือ
จัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยยังไม่มีทั้งสองกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖

หน้าที่ของหน่วยงานด้านความปลอดภัย

หน้าที่	จำนวนคำตอบ ของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตรวจสอบหน้าที่และผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานให้เป็นไปตาม นโยบายด้านความปลอดภัย	๒	๒๕	๐	๐.๐	๐	๐.๐
วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อหาทางป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก	๒	๒๕	๐	๐.๐	๐	๐.๐
จัดจ้างประมาณรายจ่ายสำหรับการ ดำเนินงานด้านความปลอดภัย	๐	๐	๐	๐.๐	๐	๐.๐
จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาปัญหา และขอเสนอแนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความปลอดภัยร่วมกัน	๒	๒๕	๐	๐.๐	๐	๐.๐
ให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่ พนักงานทุก ๆ แผนก	๒	๒๕	๐	๐.๐	๐	๐.๐
รวม	๘	๑๐๐	๘	๕๐	๘	๕๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ตารางที่ ๓๔ **หน่วยงานย่อยในหน่วยงานด้านความปลอดภัย**

จากตารางที่ ๒ ทำให้ทราบว่า มีสถานประกอบการ ๒ แห่ง ที่จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยไว้ โดยเฉพาะ ซึ่งหน่วยงานด้านความปลอดภัยของกลุ่ม ๑ จะมีหน่วยงานย่อยเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย เช่น ฝ่ายจัดซื้อจะเป็นหน่วยงานย่อยที่รับผิดชอบในเรื่องของการป้องกันอัคคีภัย เป็นต้น สำหรับหน่วยงานด้านความปลอดภัยของกลุ่มที่ ๒ จะไม่มีหน่วยงานย่อยทำหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย กล่าวคืองานด้านความปลอดภัยทุกเรื่อง จะดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารความปลอดภัยซึ่งจะมีการประชุมร่วมกันนั่นเอง

ตารางที่ ๓๕

หน่วยงานย่อยในหน่วยงานด้านความปลอดภัย

หน่วยงานย่อย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	๑	๕๐	๑	๕๐	๐	๐
ไม่มี	๑	๕๐	๐	๐	๑	๕๐
รวม	๒	๑๐๐	๑	๕๐	๑	๕๐

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของฝ่ายบริหารที่ตองการให้ฝ่ายรัฐบาลสนับสนุนงานด้านความ
ปลอดภัย

จากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหารจำนวน ๑๔ ราย ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ จำนวน
๑๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๒๗.๓๗ นั้น พบว่าสถาน
ประกอบการต่าง ๆ ตองการให้ภาครัฐบาลส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย ซึ่งพอสรุปได้โดยเรียง
ตามลำดับความมากนอยของความตองการ ดังนี้

๑. การฝึกอบรม มีผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๔๐ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ
๒๔ และกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑๖ ที่ตองการให้ทางนิคมฯ ช่วยสนับสนุนงานด้านฝึกอบรม โดยเป็น
สื่อกลางในการติดต่อหรือจัดหาวิทยากรผู้เชี่ยวชาญงานด้านความปลอดภัย มาบรรยายให้ความรู้ใน
ด้านนี้โดยตรง เพราะยังมีสถานประกอบการหลายแห่งที่ไม่ทราบว่าหน่วยราชการใดบ้างที่จัดบริการ
ในด้านการฝึกอบรมด้านนี้บริษัทเอกชนที่ขายสินค้าด้านความปลอดภัยจะเป็นผู้จัดทำเท่านั้น

๒. การสัมมนา มีผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๒๔ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๑๖
กลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๘ ที่ตองการให้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างบริษัทต่าง ๆ ภายใน
นิคมฯ เพื่อจะค้นหาทางแก้ปัญหาร่วมกันบ้างเพื่อพัฒนานิคมฯ ให้เจริญก้าวหน้าขึ้นและเป็นตัวอย่าง
กับกิจการภายนอก

๓. ด้านกฎหมาย มีผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๔ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ของกลุ่มที่ ๑ ทั้งหมด
ตองการให้ปรับปรุงกฎหมายในด้านการความปลอดภัยให้เข้มงวดขึ้น

๔. อื่น ๆ มีผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๔ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๔ กลุ่ม
ที่ ๒ ร้อยละ ๐ ตองการให้ภาครัฐบาลสนับสนุนงานด้านความปลอดภัยให้ดีขึ้นในลักษณะอื่น ๆ เช่น
เร่งรัดให้มีการจัดตั้งสถานพยาบาลภายในนิคมฯ ให้เร็วที่สุด หรือจัดให้มีบริการข่าวสารด้านความ
ปลอดภัยให้แก่ทางสถานประกอบการโดยตรง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๑๖ ซึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๘ และ
กลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๘ ที่ไม่ตองการให้ภาครัฐบาลเข้ามายุ่งเกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยของกิจการ
และมีจำนวนร้อยละ ๘ ที่ไม่ขอออกความคิดเห็นในจำนวนนี้เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๔ และ
กลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๔

ควรวางท ๓๓

ความถี่เห็นของฝ่ายบริหารต้องการให้ฝ่ายรัฐบาลสนับสนุนงานด้านความปลอดภัย

ความถี่เห็น	จำนวนคำตอบ ของผู้ให้สัมภาษณ์		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่ม ก		กลุ่ม ข	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ด้านการฝึกอบรม	๑๐	๕๐	๗	๒๘	๓	๑๒
๒. ด้านการสัมมนา	๖	๒๕	๔	๑๖	๒	๘
๓. ด้านกฎหมาย	๑	๕	๑	๔	๐	๐
๔. ไม่ต้องการให้รัฐบาลมา ยุ่งเกี่ยว	๔	๒๐	๒	๘	๒	๘
๕. ไม่ออกความคิดเห็น	๒	๑๐	๑	๔	๑	๔
๖. อื่น ๆ	๒	๑๐	๑	๔	๑	๔
รวม	๒๔	๑๐๐	๑๖	๖๘	๕	๒๐

หมายเหตุ - ผู้ให้สัมภาษณ์ให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ฝ่ายผลงาน

ข้อมูลฝ่ายผลงานได้มาจากการสอบถามผลงานในฝ่ายผลิตของสถานประกอบการต่าง ๆ จำนวน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นผลงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๓๐ ราย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๕๐ จำนวนของผลงานจำแนกตามเพศ

จากตารางจะเห็นว่า มีผลงานที่ตอบแบบสอบถาม ๒๔๖ ราย เป็นผลงานในกลุ่มที่ ๑ เสีย ๑๑๖ รายหรือร้อยละ ๔๖.๙๖ ในจำนวนนี้เป็นเพศชาย ๙๔ รายหรือร้อยละ ๘๑.๐๖ เป็นเพศหญิง ๒๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๙๔

ในกลุ่มที่ ๒ จะมีผลงานตอบแบบสอบถาม ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๓.๖๓ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเพศชาย ๓๑ รายหรือร้อยละ ๒๓.๘๕ เป็นเพศหญิง ๙๙ รายหรือร้อยละ ๗๖.๑๕ กล่าวโดยส่วนรวมแล้วผลงานที่ตอบแบบสอบถามจะมีเพศชายและเพศหญิงอยู่ในอัตราใกล้เคียงกัน กล่าวคือมีเพศชายทั้งหมด ๑๒๕ รายหรือร้อยละ ๕๐.๖๑ และเพศหญิง ๑๒๑ รายหรือร้อยละ ๔๙.๓๙ ซึ่งเพศชายมากกว่าเพศหญิงเพียงร้อยละ ๐.๒๒ เท่านั้น

ตารางที่ ๕๐

จำนวนผลงานจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๒๕	๕๐.๖๑	๙๔	๘๑.๐๖	๓๑	๒๓.๘๕
หญิง	๑๒๑	๔๙.๓๙	๒๒	๑๙.๙๓	๙๙	๗๖.๑๕
รวม	๒๔๖	๑๐๐	๑๑๖	๔๖.๙๖	๑๓๐	๕๓.๐๔

ตารางที่ ๔๑ จำนวนผลงานจำแนกตามช่วงอายุ

จำนวนผลงานที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นผลงานกลุ่มที่ ๑ อยู่ ๑๑๖ รายหรือร้อยละ ๔๖.๙๖ นั้น จะมีผลงานที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๖ ถึง ๒๕ ปี มากที่สุดคือมีจำนวน ๘๒ รายหรือร้อยละ ๓๓.๒๐ รองลงมาได้แก่ช่วงอายุระหว่าง ๒๖ ถึง ๓๕ ปี ซึ่งมีจำนวน ๓๓ รายหรือร้อยละ ๑๓.๔๑ และอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๓๖ ถึง ๔๕ ปี จำนวน ๒ รายหรือร้อยละ ๐.๘๑

ในกลุ่มที่ ๒ มีผลงานที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ จะเป็นผลงานที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๑๖ ถึง ๒๕ ปีมากที่สุด คือมีจำนวน ๑๐๕ รายหรือร้อยละ ๘๐.๗๖ รองลงมาได้แก่ช่วงอายุระหว่าง ๒๖ ถึง ๓๕ ปี ซึ่งมีจำนวน ๒๒ รายหรือร้อยละ ๑๖.๙๒ รองลงไปอีกได้แก่ช่วงอายุระหว่าง ๓๖ ถึง ๔๕ ปี ซึ่งมีจำนวน ๕ รายหรือร้อยละ ๓.๘๒

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วผลงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๖ ถึง ๒๕ ปีอยู่ ๑๘๖ ราย หรือร้อยละ ๗๕.๓๖ รองลงไปอีกได้แก่ช่วงอายุระหว่าง ๒๖ ถึง ๓๕ ปี ซึ่งมี ๕๕ รายหรือร้อยละ ๒๒.๒๖ รองลงไปอีกได้แก่ช่วงอายุระหว่าง ๓๖ ถึง ๔๕ ปี ซึ่งมีจำนวน ๖ รายหรือร้อยละ ๒.๓๘ จะเห็นได้ว่าโดยส่วนรวมแล้วผลงานยังมีอายุอยู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๑

ตารางแสดงจำนวนคนงานจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๖ - ๒๕ ปี	๑๘๖	๑๕.๓๑	๘๒	๓๓.๒๐	๑๐๔	๕๖.๑๑
๒๖ - ๓๕ ปี	๕๕	๒๒.๒๖	๓๓	๑๓.๓๖	๒๒	๘.๙๐
๓๖ - ๔๕ ปี	๖	๒.๔๓	๒	๐.๘๑	๔	๑.๖๒
๔๖ - ๖๐ ปี	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๖๐ ปีขึ้นไป	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๒๔๗	๑๐๐	๑๑๗	๔๗.๓๑	๑๓๐	๕๒.๖๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๒ ระดับการศึกษาของพนักงาน

จากตารางจะพบว่าในกลุ่มที่ ๑ พนักงานจะมีความรู้อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น เป็นส่วนใหญ่คือ ๓๔ รายหรือร้อยละ ๑๓.๑๖ อันกับสองโตเก้ ความรู้ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มี ๒๒ รายหรือร้อยละ ๘.๘๐ อันกับสามคือความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมี ๒๐ รายหรือร้อยละ ๘.๕๐ อันกับสี่จะเป็นความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีจำนวน ๑๕ รายหรือร้อยละ ๖.๐๗ อันกับห้า โตเก้ความรู้ในระดับอาชีวศึกษามี ๑๔ รายหรือร้อยละ ๕.๖๖ อันกับหกเป็นระดับอนุปริญา มี ๑ รายหรือร้อยละ ๒.๘๓ และมีระดับปริญญาตรี ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๔๑ ส่วนอีก ๓ ราย หรือ ร้อยละ ๑.๒๑ นั้น จะเป็นความรู้ในระดับอื่น ๆ เช่น ประถมปีที่ ๖ เป็นต้น

ในกลุ่มที่ ๒ พนักงานส่วนใหญ่จะมีความรู้ในระดับประถมศึกษาตอนต้น คือมี ๖๕ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๘๓ อันกับสองโตเก้ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่ง มี ๒๓ รายหรือร้อยละ ๘.๓๐ อันกับสามคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี ๑๘ รายหรือร้อยละ ๖.๒๕ อันกับสี่คือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา ซึ่งมีอย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๒.๘๓ เท่ากัน อันกับห้าเป็นระดับอนุ ปริญามมี ๕ รายหรือร้อยละ ๑.๖๖ มีระดับปริญญาตรีและอื่น ๆ อีกอย่างละ ๑ ราย หรืออย่างละ ร้อยละ ๐.๔๑

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วพนักงานในสภานิติการทั้ง ๒ กลุ่มนี้ ยังมีความรู้อยู่ในระดับ ประถมศึกษา เป็นประถมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ ๔๑.๖๐ และระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๘.๒๒ เมื่อรวมกันจะมากถึงร้อยละ ๕๙.๘๒ ซึ่งเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมด ที่เหลืออีก ร้อยละ ๔๐.๑๘ จะเป็นพนักงานที่มีความรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, อาชีว ศึกษา, อนุปริญา, ปริญญาตรี และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๕, ๘.๘๐, ๘.๕๐, ๘.๕๕, ๐.๘๒, และ ๑.๖๒ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๒

จำนวนตงงานจำแนกตามระดับการศึกษา

สถานประกอบการ	จำนวนผู้สอบแบบสอบดูม		ประถมศึกษา		ประถมศึกษาตอนปลาย		มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย		อาชีวศึกษา		อนุปริญญา		ปริญญาตรี		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๗	๘๖.๓๖	๓๔	๑๓.๖๖	๖๒	๘.๘๑	๖๑	๘.๕๐	๑๕	๖.๐๗	๑๔	๕.๖๗	๗	๒.๘๓	๑	๐.๘๑	๓	๑.๖๑
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๒.๖๗	๖๘	๒๖.๙๓	๒๓	๙.๓๑	๑๔	๖.๑๗	๗	๒.๘๓	๗	๒.๘๓	๔	๑.๖๖	๑	๐.๘๑	๑	๐.๘๑
รวม	๒๔๗	๑๐๐	๑๐๒	๔๑.๖๖	๘๕	๓๔.๑๒	๗๕	๓๐.๖๗	๒๒	๘.๙๐	๒๑	๘.๕๐	๑๑	๔.๔๕	๒	๐.๘๑	๔	๑.๖๒

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๓ การประสูติอัตรายของกนงาน

จากการสอบถามกนงาน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นกนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ รายหรือ ร้อยละ ๔๖.๓๖ ในจำนวนนี้มี ๑๖ รายหรือร้อยละ ๒๔.๓๔ ที่เคยประสูติอัตราย และมี ๕๖ รายหรือร้อยละ ๑๔.๖๓ ที่ไม่เคยประสูติอัตราย

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีกนงานตอบแบบสอบถาม ๑๓๐ ราย เป็นกนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๕๑ รายหรือร้อยละ ๓๙.๒๓ ที่เคยประสูติอัตราย และมี ๖๔ รายหรือร้อยละ ๔๙.๒๓ ที่ไม่เคยประสูติอัตราย และมี ๑๕ รายหรือร้อยละ ๑๑.๕๔ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ตารางที่ ๔๓

จำนวนการประสูติอัตรายของกนงาน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์		การประสูติอัตราย					
			เคย		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๖	๔๖.๓๖	๑๖	๒๔.๓๔	๕๖	๑๔.๖๓	๐	๐
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๑.๖๓	๕๑	๓๙.๒๓	๖๔	๔๙.๒๓	๑๕	๑๑.๕๔
รวม	๒๔๖	๑๐๐	๑๒๓	๕๑.๕๕	๑๑๖	๔๖.๑๖	๑๕	๖.๒๖

ตารางที่ ๔๔ ความถี่เห็นของอนงานเกี่ยวกับสาเหตุของอุบัติเหตุ

จากการสอบถามคนงานจำนวน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ ราย และคนงานในกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๓๐ ราย นั้น ปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ มีสาเหตุของอุบัติเหตุส่วนใหญ่มาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของคนงานเองซึ่งมีร้อยละ ๑๔.๕๔ หรือ ๖๔ ราย รองลงมาได้แก่สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งมี ๕๖ รายหรือร้อยละ ๑๔.๖๒ รองลงไปอีกได้แก่อุบัติเหตุที่ป้องกันไม่ได้จริง ๆ ซึ่งมีจำนวน ๕๒ รายหรือร้อยละ ๑๓.๐๔ และอีก ๕ ราย หรือร้อยละ ๑.๕๕ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ในกลุ่มที่ ๒ จะมีสาเหตุของอุบัติเหตุจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของคนงานมาเป็นอันดับแรกคือ ๕๔ รายหรือร้อยละ ๑๔.๓๑ รองลงไปได้แก่สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยซึ่งมี ๕๓ รายหรือร้อยละ ๑๓.๓๕ และรองไปอีกคืออุบัติเหตุที่ป้องกันไม่ได้จริง ๆ ซึ่งมี ๓๓ ราย หรือร้อยละ ๑๐.๒๕

จะเห็นได้ว่าคนงานในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ มีความเห็นในลักษณะเดียวกันคือสาเหตุของการกระทำที่ไม่ปลอดภัยมาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมี ๑๒๓ รายหรือร้อยละ ๓๐.๒๐ รองลงมาคือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยซึ่งมีจำนวน ๕๔ รายหรือร้อยละ ๒๖.๖๔ รองลงไปอีกคืออุบัติเหตุที่ป้องกันไม่ได้จริง ๆ ซึ่งมีอยู่ ๑๕ รายหรือร้อยละ ๒๓.๒๔ และไม่ตอบคำถามข้อนี้จำนวน ๓๕ ราย หรือร้อยละ ๑๐.๕๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๕

ความเห็นของพนักงานเกี่ยวกับสาเหตุของอุบัติเหตุ

สาเหตุของอุบัติเหตุ	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสุ่มถาม		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การกระทำที่ไม่ปลอดภัย ของพนักงาน	๑๒๓	๓๐.๒๐	๖๔	๑๙.๘๘	๕๙	๑๘.๓๒
สภาพการทำงานที่ไม่ ปลอดภัย	๘๙	๒๑.๖๔	๕๖	๑๘.๒๙	๔๓	๑๓.๓๙
อุบัติเหตุป้องกันไม่ได้ จริง ๆ	๖๕	๑๖.๒๙	๔๓	๑๓.๐๔	๓๓	๑๐.๒๙
ไม่ตอบ	๓๙	๑๐.๘๖	๕	๑.๕๕	๓๐	๙.๓๒
รวม	๓๒๖	๑๐๐	๑๕๖	๔๘.๑๖	๑๖๘	๕๑.๘๔

หมายเหตุ

- คอบได้เกิน ๑ ข้อ

ตารางที่ ๔๔ ลักษณะการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลของพนักงาน

จากตารางจะพบว่าในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๕๖ ราย ซึ่งเป็นพนักงาน
กลุ่มที่ ๑ เสีย ๑๑๑ รายหรือร้อยละ ๔๖.๑๑ จะใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุก ๆ ครั้ง ที่ทำ
การปฏิบัติงานอยู่จำนวน ๒๔ รายหรือร้อยละ ๘.๑๖ และมีจำนวน ๑๕ รายหรือร้อยละ ๓๐.๓๖ ที่ใช้
เป็นบางครั้ง และอีก ๑๑ รายหรือร้อยละ ๖.๘๘ ที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเลย มี
เพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๔๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๑ จะมีพนักงานที่ใช้
อุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุก ๆ ครั้งที่ปฏิบัติงานอยู่จำนวน ๑๘ รายหรือร้อยละ ๑๓.๘๕ และมี ๔๐ ราย หรือ
ร้อยละ ๓๑.๕๓ ที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเป็นบางครั้ง อีก ๖๘ รายหรือร้อยละ ๕๑.๕๔
ไม่เคยใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเลย และมี ๓ รายหรือร้อยละ ๒.๒๓ ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ดังนั้น อาจสรุปผลของลักษณะการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ของพนักงานใน
สถานประกอบการทั้งสองกลุ่มได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วจะใช้เป็นบางครั้ง โดยให้เหตุผลว่าขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ
ของตัวพนักงานเองว่าในสถานการณ์นั้น ๆ ควรใช้หรือไม่ใช้ ซึ่งมี ๑๑๔ รายหรือร้อยละ ๔๖.๘๖ ของ
จำนวนพนักงานผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด สิ่งที่ผู้บริหารควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษอยู่ที่มีจำนวนพนักงาน
ถึง ๘๖ รายหรือร้อยละ ๓๔.๘๒ ที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเลย และในจำนวนนี้
ส่วนใหญ่มักจะเป็นพนักงานในกลุ่มที่ ๒ มากกว่ากลุ่มที่ ๑ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑
ประกอบการผลิตที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีอันตรายมากกว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่
นั่นเอง สำหรับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุก ๆ ครั้งที่ปฏิบัติงานนั้นมีเพียง ๔๒ รายหรือ
ร้อยละ ๑๖ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นพนักงานของกลุ่มที่ ๑ มากกว่ากลุ่มที่ ๒ ทั้งนี้เพราะสถานประกอบการ
กลุ่มที่ ๑ จะเกี่ยวข้องกับพวกสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีอันตรายมากกว่าในกลุ่มที่ ๒ ดังกล่าวแล้ว
ข้างต้นนั่นเอง

ตารางที่ ๔๕

ลักษณะการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลของพนักงาน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม		การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย							
			ใช้ทุกครั้ง		ใช้ไปมาบางครั้ง		ไม่เคยใช้เลย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๗	๔๖.๓๗	๒๕	๕.๖๒	๑๕	๓๐.๓๖	๑๗	๖.๘๘	๑	๐.๔๑
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๒.๖๓	๑๕	๖.๒๕	๕๐	๑๖.๒๐	๖๕	๒๖.๕๔	๓	๑.๕๓
รวม	๒๔๗	๑๐๐	๔๐	๑๖.๐๐	๑๑๕	๔๖.๕๖	๘๒	๓๔.๕๒	๔	๑.๖๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๖ เหตุผลของพนักงานที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

จากตารางที่ ๔๕ ปรากฏว่ายังมีพนักงานเป็นจำนวนร้อยละ ๓๔.๘๒ ที่ไม่เคยใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในการปฏิบัติงานเลย ซึ่งมีเหตุผลดังนี้คือ ในกลุ่มที่ ๑ ปรากฏว่าการที่พนักงานไม่ยอมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลเป็นเพราะนายจ้างไม่ใส่ใจถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้และประโยชน์ที่จะได้รับมีจำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๔.๑๔ ซึ่งมากเป็นอันดับแรก อันดับสองไม่ใช้ เพราะเกิดความเอืออคร่าคร่า ซึ่งมีจำนวน ๖ รายหรือร้อยละ ๖.๘๘ อันดับสามคือคิดว่า เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมี ๒ รายหรือร้อยละ ๒.๓๓ อันดับสี่เป็นเพราะคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ และมีจำนวนน้อยไม่พอกับความต้องการ ซึ่งมีอย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑.๑๖

ในกลุ่มที่ ๒ ปรากฏว่าการที่พนักงานไม่ยอมใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เป็นเพราะนายจ้างไม่ใส่ใจถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้และประโยชน์ที่จะรับมากเป็นอันดับแรกคือ มีถึง ๓๔ รายหรือร้อยละ ๔๔.๘๓ อันดับสองได้แก่มีอุปสรรคไม่พอกับความต้องการซึ่งมีอยู่ ๑๑ ราย หรือร้อยละ ๑๔.๑๖ อันดับสามเพราะคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ซึ่งมี ๘ รายหรือร้อยละ ๑๐.๑๖ อันดับสี่ไม่ใช้เนื่องจากเกิดความเอืออคร่าคร่า ซึ่งมีจำนวน ๔ รายหรือร้อยละ ๕.๕๖ และอันดับสุดท้ายเพราะคิดว่า เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมี ๒ รายหรือร้อยละ ๒.๓๓ ในกลุ่มที่ ๒ นี้ มีผู้ไม่ตอบคำถาม ๒ รายหรือร้อยละ ๒.๓๓

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วการที่พนักงานไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในการปฏิบัติงานเลขส่วนใหญ่เป็นเพราะ นายจ้างไม่ใส่ใจถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้และประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อุปกรณ์นี้ ซึ่งมี ๔๑ รายหรือร้อยละ ๕๑.๖๖ อันดับสองเนื่องจากมีอุปสรรคไม่พอกับความต้องการ ซึ่งมี ๑๔ รายหรือร้อยละ ๒๐.๕๓ อันดับสามไม่ใช้เพราะเกิดความเอืออคร่าคร่า ซึ่งมี ๑๑ รายหรือร้อยละ ๑๖.๑๖ อันดับสี่เพราะคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ ซึ่งมี ๑๐ รายหรือร้อยละ ๑๑.๖๖ และอันดับสุดท้ายไม่ใช้เพราะคิดว่า เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมี ๔ รายหรือร้อยละ ๕.๖๖

ตารางที่ ๕๖

แสดงเหตุผลของงานที่ไม่เคยใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

เหตุผล	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช่เพราะเกิดความอึดอัด รำคาญ	๑๑	๑๒.๖๗	๖	๖.๘๘	๕	๕.๘๑
ไม่จำเป็นที่จะต้องใส่	๑๐	๑๑.๖๒	๑	๑.๑๑	๘	๑๐.๕๖
นายจ้างไม่ได้ชี้แจงถึงความ จำเป็นที่ต้องใช้และประโยชน์ ที่จะได้รับ	๕๑	๕๖.๖๖	๖	๘.๑๔	๓๔	๓๙.๕๓
เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน	๕	๕.๖๖	๒	๒.๓๓	๒	๒.๓๓
มีจำนวนน้อยไม่พอกับความ ต้องการ	๑๘	๒๐.๙๓	๑	๑.๑๑	๑๖	๑๙.๖๖
ไม่ตอบ	๒	๒.๓๓	๐	๐	๒	๒.๓๓
รวม	๘๖	๑๐๐	๑๖	๑๘.๖๖	๖๙	๘๐.๓๓

หมายเหตุ

- ตอบได้เกิน ๑ ข้อ

ตารางที่ ๔๖ ความคิดเห็นของพนักงานต่อสภาวะแวดล้อมหรือสภาพที่ไม่ปลอดภัย

จากการสอบถามพนักงานจำนวน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นพนักงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๓๐ ราย พบว่าพนักงานทั้งสองกลุ่มยังต้องการให้ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนายจ้างปรับปรุงสภาวะแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้นอีก เพราะสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานและอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายได้ จึงมีรายละเอียดในแต่ละกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มที่ ๑ ปรากฏว่าสภาวะแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคอย่างแรกก็คือพวกสารเคมี ซึ่งมี ร้อยละ ๑๐๐.๐๔ หรือ ๔๑ ราย รองลงไปได้แก่ฝุ่นซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากฝุ่นของสารเคมีในขณะทำการผลิต ซึ่งมี ๓๓ รายหรือร้อยละ ๔.๘๖ รองลงไปจะได้แก่พวกกลิ่นเหม็นซึ่งมี ๓๒ รายหรือร้อยละ ๔.๐๖ รองลงไปอีกจะได้แก่เสียงดังมากเกินไป ซึ่งมี ๒๔ รายหรือร้อยละ ๑.๖๖ รองลงไปจึงเป็นอุณหภูมิสูงเกินไปซึ่งมี ๑๑ รายหรือร้อยละ ๒.๘๘ รองลงไปอีกเป็นความสั่นสะเทือนเบาซึ่งมี ๑ รายหรือร้อยละ ๑.๑๑ รองลงไปอีกเป็นแสงสว่างซึ่งน้อยเกินไป มี ๕ รายหรือร้อยละ ๑.๓๖ และมีสภาวะอย่างอื่น ๆ อีก ๒ รายหรือร้อยละ ๐.๕๕ มีผู้ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ ๕ รายหรือร้อยละ ๒.๕๕ ส่วนสภาวะแวดล้อมในเรื่องของแสงสว่างมากเกินไป สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยในเรื่องของเครื่องจักร เช่น ไม่มีฝาหรือตะแกรงครอบให้หิดชิดหรืออยู่ในสภาวะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้นั้นไม่มีเลย กล่าวโดยสรุปแล้วในกลุ่มที่ ๑ นี้ สภาวะแวดล้อมที่พนักงานคิดว่า เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน และต้องการให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงให้ดีขึ้นที่สำคัญก็คือเรื่องของสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ นับตั้งแต่ฝุ่นที่เกิดจากสารเคมีซึ่งเป็นวัตถุพิษในการผลิตและฝุ่นที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้ว เช่น ฝุ่นผงจากตัวทำน้ำยาบรรจุผลิตภัณฑ์ เพื่อนำไปจำหน่ายนั้นจะรู้สึกว่าเป็นอุปสรรคในการทำงาน เนื่องจากฝุ่นทำให้พนักงานระคายเคืองและเจ็บคอได้ นอกจากนี้ก็มีเรื่องกลิ่นเหม็น ซึ่งโดยมากเป็นกลิ่นจากพวกวัตถุพิษต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิต ถึงแม้จะไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย แต่ก็ก่อความรำคาญให้แก่พนักงานผู้ปฏิบัติงาน

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ อุปสรรคในการปฏิบัติงานที่เกิดจากสภาวะแวดล้อมส่วนใหญ่จะเป็นเสียงดังมากเกินไปซึ่งเกิดจากเครื่องจักร มีจำนวน ๑๖ รายหรือร้อยละ ๑๑.๐๒ รองลงไปจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุณหภูมิที่สูงเกินไป เช่น ห้องที่ทำงานอับเกินไปทำให้อุณหภูมิสูง พนักงานรู้สึกร้อนจนบางครั้งเป็นลม ซึ่งมีจำนวน ๘ รายหรือร้อยละ ๑๒.๑๖ รองลงไปอีกได้แก่ฝุ่น เช่น ฝุ่นฝ้าย, ฝุ่นไม้ ที่เป็นวัตถุพิษในการผลิต รองลงไปเป็นความสั่นสะเทือนของเครื่องจักรซึ่งมีจำนวน ๑๔ รายหรือร้อยละ ๕.๑๖ รองลงไปอีกเป็นสารเคมีซึ่งมีจำนวน ๑๑ รายหรือร้อยละ ๒.๘๘ รองลงไปอีกคือแสงสว่าง

น้อยเกินไปและกลับเหิน ซึ่งมีอย่างละ ๑ รายหรืออย่างละร้อยละ ๑.๘๐ และอื่น ๆ อีก ๓ รายหรือร้อยละ ๐.๘๒ มีผู้ตอบว่าสภาพการทำงานดีเหมาะสมแล้วจำนวน ๑ รายหรือร้อยละ ๑.๘๐ และมีผู้ไม่ตอบคำถาม ๑๑ รายหรือร้อยละ ๔.๖๒ ส่วนสภาวะแวดล้อมที่เกิดจากแสงสว่างน้อยเกินไปและเครื่องจักรไม่มีฝาหรือตะแกรงครอบในหมักพืชหรืออยู่ในสภาพที่อาจอันตรายใดก็ตามไม่มีเลวกลัวโดยสรุปในกลุ่มที่ ๒ นี้ ผู้สรรคในการปฏิบัติงานที่ผ่านมายังควรให้ความสนใจปรับปรุงแก้ไขก็คือ เรื่องของสภาวะแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องของ เสียงที่ดังเกินไป อุณหภูมิที่สูงเกินไป และฝุ่นที่เกิดจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

ตารางที่ ๔๑

ความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อสภาวะแวดล้อมหรือสภาพที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน

สภาวะแวดล้อม	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สภาวะประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เสียงดังมากไป	๔๔	๒๖.๖๓	๒๘	๑๖.๖๑	๑๖	๑๙.๐๒
แสงสว่างน้อยไป	๑๒	๓.๒๖	๕	๑.๓๖	๑	๑.๘๐
แสงสว่างมากไป	๐	๐	๐	๐	๐	๐
กลิ่นเหม็น	๓๙	๑๐.๖๐	๓๒	๕.๑๖	๑	๑.๘๐
สารเคมี	๕๒	๑๔.๑๒	๔๑	๑๑.๑๔	๑๑	๒.๘๘
อุณหภูมิสูงเกินไป	๕๔	๑๕.๑๖	๑๑	๒.๘๘	๔๖	๑๒.๑๖
ความสิ้นเปลืองมาก	๑๙	๕.๑๖	๖	๑.๘๐	๑๒	๓.๒๖
ฝุ่นมาก	๕๒	๑๔.๑๒	๓๓	๘.๙๖	๑๙	๕.๑๖
เครื่องจักรไม่มีฝาหรือตะแกรง ครอบในหมักพืชหรืออยู่ในสภาพที่ อาจอันตรายใด	๐	๐	๐	๐	๐	๐
สภาพการทำงานดีเหมาะสมแล้ว	๑	๑.๘๐	๐	๐	๑	๑.๘๐
อื่น ๆ	๕	๑.๓๖	๒	๐.๕๕	๓	๐.๘๒
ไม่ตอบ	๒๖	๖.๑๖	๙	๒.๕๕	๑๑	๔.๖๒
รวม	๓๖๔	๑๐๐	๑๖๔	๔๕.๖๖	๒๐๐	๕๔.๓๔

หมายเหตุ - ตอบได้เกิน ๑ ข้อ

ตารางที่ ๔๔ ความคิดเห็นของพนักงานต่อจำนวนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

จากการสอบถามพนักงาน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นพนักงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๓๕ ราย พบว่ามีจำนวน ๑๕๒ รายหรือร้อยละ ๖๑.๕๔ ตอบว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ฝ่ายบริหารจัดไว้บนไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน มีเพียง ๕๓ ราย หรือร้อยละ ๓๖.๖๔ ที่ตอบว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมีพอเพียง มี ๒ รายหรือร้อยละ ๐.๕๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ ซึ่งถ้าแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มจะพบว่าในกลุ่มที่ ๑ นั้น ฝ่ายบริหารได้จัดให้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมีจำนวนเพียงพอกับคนงานคือมี ๖๕ รายหรือร้อยละ ๒๖.๓๒ จะมีเพียง ๕๐ รายหรือร้อยละ ๒๐.๖๔ เท่านั้นที่ตอบว่ามีจำนวนไม่เพียงพอ และมี ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๕๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ สำหรับในกลุ่มที่ ๒ กลับพบว่ามีคนงานถึง ๑๐๑ รายหรือร้อยละ ๕๐.๕๐ ที่ตอบว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลนั้นไม่เพียงพอกับความต้องการ มีเพียง ๒๔ ราย หรือร้อยละ ๑๑.๑๑ เท่านั้นที่ตอบว่าเพียงพอ ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่แตกต่างกันมากคือต่างกันถึง ๒๙.๕๖ และมี ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๕๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ตารางที่ ๔๕

ความคิดเห็นของพนักงานต่อจำนวนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

จำนวนอุปกรณ์ป้องกัน	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	๕๓	๓๖.๖๔	๖๕	๒๖.๓๒	๒๔	๑๑.๑๑
ไม่เพียงพอ	๑๕๒	๖๑.๕๔	๕๐	๒๐.๖๔	๑๐๑	๕๐.๕๐
ไม่ตอบ	๒	๐.๕๐	๑	๐.๕๐	๑	๐.๕๐
รวม	๒๔๖	๑๐๐	๑๑๑	๕๑.๓๖	๑๓๕	๕๖.๖๔

ตารางที่ ๕๕ การจัดฝึกอบรมพนักงานด้านความปลอดภัย

จากการสอบถามคนงาน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๖ รายหรือ ร้อยละ ๔๖.๓๖ พบว่ามีคนงานจำนวน ๙๖ รายหรือร้อยละ ๓๙.๒๖ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการ เคยจัดการฝึกอบรมให้ และมีจำนวน ๒๐ รายหรือร้อยละ ๘.๑๐ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการไม่เคยจัดการฝึกอบรมให้ สำหรับกลุ่มที่ ๒ จากการสอบถามคนงาน ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ พบว่ามีจำนวน ๓๔ รายหรือร้อยละ ๑๔.๖๑ ที่ทางสถานประกอบการเคยจัดการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้ และมีจำนวน ๙๖ รายหรือร้อยละ ๓๘.๐๖ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการไม่เคยจัดการฝึกอบรมให้ และมี ๐ ราย หรือร้อยละ ๐.๔๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วสถานประกอบการส่วนใหญ่จัดให้มีการฝึกอบรมแก่คนงาน แต่จะเป็นสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ มากกว่ากลุ่มที่ ๒

ตารางที่ ๕๖

การจัดฝึกอบรมด้านความปลอดภัยให้แก่คนงาน

การจัดฝึกอบรม	จำนวนผู้ตอบ		สถานประกอบการ			
	แบบสอบถาม		กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	๑๓๒	๕๓.๕๔	๙๖	๓๙.๒๖	๓๕	๑๔.๓๐
ไม่เคย	๑๑๔	๔๖.๔๖	๒๐	๘.๑๐	๙๕	๓๘.๐๖
ไม่ตอบ	๐	๐.๔๐	๐	๐	๐	๐.๕๐
รวม	๒๔๖	๑๐๐	๑๑๖	๔๖.๓๖	๑๓๐	๕๒.๖๓

ตารางที่ ๕๐ ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

จากตารางที่ ๕๔ จะพบว่ามีพนักงาน ๑๓๒ ราย ที่ได้รับการฝึกอบรมจากทางสถานประกอบการ ทั้งนี้จะทำการสำรวจต่อไปว่าความรู้ที่ได้รับมานั้นเป็นเรื่องใดบ้าง ซึ่งปรากฏว่าในกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตอบว่า มีการแนะนำวิธีการใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกตองและปลอดภัยอยู่ร้อยละ ๒๖.๕๔ และ ๕.๕๔ ตามลำดับ มีการฝึกอบรมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นอัตราร้อยละ ๓.๐๗ และ ๖.๘๒ ตามลำดับ มีการอบรมถึงวิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตรายร้อยละ ๑๕.๙๑ และ ๑.๕๑ ตามลำดับ การป้องกันเพลิงไหม้ร้อยละ ๑๓.๖๕ และ ๑๘.๑๘ ตามลำดับ และมีการอบรมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายพร้อมทั้งวิธีป้องกันอันตรายในการทำงานคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ และ ๖.๘๒ ตามลำดับ

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วฝ่ายคนงานตอบว่าความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมในเรื่องของ การแนะนำวิธีการใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกตองและปลอดภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย การป้องกันอันตรายจากเพลิงไหม้ และสิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตราย และการป้องกันอันตรายในการทำงาน จะมีเพียงร้อยละ ๒๘.๐๓, ๑๐.๖๑, ๑๖.๕๒, ๓๑.๘๒ และ ๑๕.๑๕ ตามลำดับ ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่ได้รับความรู้ในเรื่องเหล่านี้ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๖๑.๙๗, ๘๘.๓๘, ๘๖.๕๘, ๖๘.๑๕ และ ๘๕.๕๕ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๐
ความรู้ที่ไ้ร้ยจากการฝึกอบรม

ความรู้ในการฝึกอบรม	รวม N = ๑๓๒				สถานประกอบการ							
					กลุ่มที่ ๑				กลุ่มที่ ๒			
	มี		ไม่มี		มี		ไม่มี		มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่ถูกต้องและปลอดภัย	๓๖	๒๘.๐๓	๙๕	๗๑.๙๖	๓๑	๒๖.๕๙	๖๖	๕๐	๖	๔.๕๔	๒๙	๒๑.๙๖
๒. การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	๑๔	๑๐.๖๑	๑๑๘	๘๙.๓๙	๕	๓.๗๙	๙๖	๖๙.๖๐	๙	๖.๘๒	๒๖	๑๙.๖๙
๓. วิธีการปฏิบัติงานที่เล็กเลียงอันตราย	๒๓	๑๗.๔๒	๑๐๙	๘๒.๕๘	๒๑	๑๕.๙๑	๑๑	๘.๔๑	๒	๑.๕๑	๓๓	๒๕
๔. การป้องกันเพลิงไหม้	๔๒	๓๑.๘๒	๙๐	๖๘.๑๘	๑๘	๑๓.๖๔	๑๙	๑๔.๔๔	๒๔	๑๘.๑๘	๑๑	๘.๓๓
๕. สิ่งต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายและการป้องกัน อันตรายในการทำงาน	๒๐	๑๕.๑๕	๑๑๒	๘๔.๘๕	๑๑	๘.๓๓	๙๖	๖๘.๑๕	๙	๖.๘๒	๒๖	๑๙.๖๐

หมายเหตุ - เทียบร้อยละเป็นรายข้อ

ตารางที่ ๕๑ ความคิดเห็นของพนักงานตอบประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

ในจำนวนพนักงานทั้งหมด ๑๓๒ ราย ที่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยจากทาง สภามประกอบ การ ซึ่งเป็นพนักงานกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๕๖ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๕๘ ในจำนวนนี้มี ๔๔ รายหรือร้อยละ ๗๖.๖๖ ที่คิดว่านำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากอีก ๔๔ รายหรือร้อยละ ๘๔.๐๙ ที่คิดว่านำเอาความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้บ้าง มี ๒ ราย หรือ ร้อยละ ๐.๕๖ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้ และอีก ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๗๖ ที่ตอบว่าไม่ทราบ กล่าวคือ ยังไม่เคยเกิดสถานการณ์ที่จำเป็นต้องใช้สิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาจึงไม่ทราบว่า ความรู้ที่ได้รับจาก การฝึกอบรมนั้นนำไปใช้ปฏิบัติงานได้มากน้อยแค่ไหน เช่น ได้รับการอบรมเรื่องการดับเพลิงมาแต่ยังไม่เคยเกิดเพลิงไหม้ในสถานประกอบการเลย เป็นต้น และไม่มีพนักงานผู้ใดที่ตอบว่าความรู้ที่ได้จาก การฝึกอบรมนั้นนำไปใช้ไม่ได้เลย

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ พนักงานส่วนใหญ่คิดว่าความรู้ที่ได้รับมานั้น นำเอาไปใช้ปฏิบัติงานได้ มาก มีถึง ๑๔ รายหรือร้อยละ ๑๔.๓๕ และมี ๑๒ รายหรือร้อยละ ๑๒.๑๒ ที่ตอบว่านำความรู้ที่ได้รับ จากการศึกษาไปใช้บ้าง มีเพียง ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๗๖ เท่านั้นที่ตอบว่านำไปใช้ไม่ได้เลย และมี ๓ รายหรือร้อยละ ๓.๒๖ ที่ตอบว่าไม่ทราบโดยให้เหตุผลเช่นเดียวกับกลุ่มที่ ๑ คือยังไม่เกิด เหตุการณ์ที่จำเป็นต้องใช้สิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรมมา จึงไม่ทราบว่าความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมนั้นนำ ไปใช้ปฏิบัติงานได้มากน้อยแค่ไหน

กล่าวโดยส่วนรวมแล้วพนักงานส่วนใหญ่คิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม ไปใช้ ได้มากก็มี ๖๘ รายหรือร้อยละ ๕๑.๕๑ รองลงไปเป็นความคิดเห็นว่าสามารถนำไปใช้บ้างคือ ๕๖ รายหรือร้อยละ ๔๒.๐๘ ส่วนนำไปใช้ไม่ได้เลยมีน้อยมากเพียงร้อยละ ๐.๗๖ เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๑

ความถี่เห็นของผลงานต่อประโยชน์ที่ได้รับจากกรณีกิจกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นำไปใช้ได้มาก	๖๘	๕๑.๕๑	๔๘	๓๖.๑๒	๑๙	๑๔.๓๙
นำไปใช้ได้บ้าง	๕๖	๔๓.๑๘	๔๕	๓๔.๐๙	๑๒	๙.๐๙
นำไปใช้ไม่ได้เลย	๐	๐.๐๖	๐	๐	๐	๐.๐๖
ไม่ทราบ	๔	๓.๐๓	๐	๐.๐๖	๓	๒.๒๖
ไม่ตอบ	๒	๑.๕๒	๒	๑.๕๒	๐	๐
รวม	๑๓๐	๑๐๐	๙๖	๗๓.๘๙	๓๔	๒๖.๑๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๒ ความต้องการของแรงงานในเรื่องการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย

จากการสอบถามแรงงานทั้งหมด ๒๔๖ รายจะมีแรงงาน ๑๐๔ รายที่ทางสถานประกอบการมิได้จัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ในด้านความปลอดภัย ซึ่งเป็นแรงงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๒๐ ราย และแรงงานในกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๘๔ ราย (ทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๕๔) ในตารางนี้จะทำการสำรวจความต้องการของแรงงานว่าต้องการให้ทางสถานประกอบการอบรมให้ความรู้ในงานด้านความปลอดภัยหรือไม่ ซึ่งปรากฏว่ามี ๑๐๔ รายหรือร้อยละ ๔๔.๖๕ ที่ต้องการให้ทางสถานประกอบการจัดฝึกอบรมให้ โดยเป็นความต้องการของแรงงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๒๐ ราย หรือร้อยละ ๑๙.๕๔ กลุ่มที่ ๒ มีจำนวน ๘๔ รายหรือร้อยละ ๖๖.๒๐ มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑.๑๕ เท่านั้น ที่ไม่ต้องการให้มีการฝึกอบรมซึ่งเป็นคำตอบของแรงงานในกลุ่มที่ ๒ ทั้งหมด มี ๔ รายหรือร้อยละ ๓.๕๑ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

กล่าวโดยสรุปแล้วแรงงานส่วนใหญ่ต้องการให้ทางสถานประกอบการจัดอบรมให้ความรู้ในงานด้านความปลอดภัย ซึ่งมีถึง ๑๐๔ รายหรือร้อยละ ๔๔.๖๕ มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑.๑๕ เท่านั้นที่ตอบว่าไม่ต้องการ

ตารางที่ ๕๒

ความต้องการของแรงงานในเรื่องการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย

ความต้องการของลูกจ้าง	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	๑๐๔	๔๔.๖๕	๒๐	๑๙.๕๔	๘๔	๖๖.๒๐
ไม่ต้องการ	๒	๑.๑๕	๐	๐	๒	๑.๑๕
ไม่ตอบ	๔	๓.๕๑	๐	๐	๔	๓.๕๑
รวม	๑๑๐	๑๐๐	๒๐	๑๙.๕๔	๘๘	๘๐.๔๖

ตารางที่ ๕๓ ความคิดเห็นของกงานขอเรื่องที่ต้องการให้จัดฝึกอบรม

จากตารางที่ ๕๔ พบว่ากงานส่วนใหญ่ต้องการให้ฝ่ายบริหารอบรมให้ความรู้ในคาน
ความปลอดภัยซึ่งมีถึงร้อยละ ๕๔.๑๕ ในจำนวนนี้เป็นความต้องการของกงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ
๑๑.๕๔ และในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑๑.๒๐ ในตารางที่ ๕๓ นี้ จะแสดงถึงสิ่งที่กงานกลุ่มนี้ต้องการให้
ฝ่ายบริหารฝึกอบรมให้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในกลุ่มที่ ๑ กงานส่วนใหญ่ต้องการให้ฝึกอบรมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายและ
วิธีป้องกัน ซึ่งมี ๒๐ รายหรือร้อยละ ๔.๐๖ รองลงไปคือแก่ การใช้เครื่องมือเครื่องจักรในการ
ทำงานซึ่งมี ๑๔ รายหรือร้อยละ ๑.๖๖ รองลงไปอีกคือวิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย ซึ่งมี
๑๔ ราย หรือร้อยละ ๖.๐๔ และอื่น ๆ อีก ๖ รายหรือร้อยละ ๒.๕๒

ในกลุ่มที่ ๒ กงานส่วนใหญ่ต้องการให้ฝึกอบรมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดอันตราย
และวิธีป้องกันซึ่งมี ๖๖ รายหรือร้อยละ ๒๖.๖๐ รองลงไปคือการใช้เครื่องมือเครื่องจักร ในการ
ทำงานซึ่งมี ๕๔ รายหรือร้อยละ ๒๑.๓๔ รองลงไปอีกคือ วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตรายซึ่ง
มี ๕๔ รายหรือร้อยละ ๒๒.๑๔ และมี ๔ รายหรือร้อยละ ๑.๖๓ ที่ตอบในรายการอื่น ๆ เช่น ให้ฝึก
อบรมในเรื่องการปฐมพยาบาล การดับเพลิง เป็นต้น

จะเห็นว่ากงานทั้งสองกลุ่มนี้มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือต้องการให้
อบรมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายและวิธีป้องกันเป็นอันดับแรก รองลงไปก็คือการใช้เครื่องมือ
เครื่องจักรในการทำงาน รองลงไปอีกเป็นวิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย ซึ่งความต้องการให้
อบรมในเรื่องทั้ง ๓ นี้ มีอัตราร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ ๓๔.๖๖, ๓๑.๐๔ และ ๒๘.๒๓ ลึก
หล่นกันตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ว่ากงานต้องการให้อบรมในทุก ๆ เรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย มิใช่
เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว

ตารางที่ ๕๓

ความคิดเห็นของพนักงานต่อเรื่องที่ต้องการให้จัดฝึกอบรม

เรื่องที่ต้องการให้จัดฝึกอบรม	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้เครื่องมือเครื่องใช้ในการ ทำงาน	๑๖	๓๑.๐๔	๑๗	๑.๖๖	๕๘	๒๓.๓๗
วิธีการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยง อันตราย	๑๐	๒๑.๒๓	๑๔	๖.๐๔	๕๕	๒๒.๑๗
สิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายและ การป้องกัน	๘๖	๓๘.๖๗	๒๐	๘.๐๖	๖๖	๒๖.๖๑
อื่น ๆ	๑๔	๖.๐๔	๖	๒.๔๒	๗	๓.๖๓
รวม	๒๔๘	๑๐๐	๖๐	๒๔.๑๗	๑๘๘	๗๕.๘๓

หมายเหตุ - คอลัมน์อื่น ๆ

ตารางที่ ๕๔ การตรวจสอบสภาพให้เอกชนงาน

จากการสอบถามคนงานจำนวน ๒๕๑ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ ราย หรือร้อยละ ๔๑.๓๑ ปรากฏว่าในจำนวนนี้มี ๘๒ รายหรือร้อยละ ๒๑.๐๕ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการไม่เคยจัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกาย และมีจำนวน ๖๕ รายหรือร้อยละ ๒๖.๓๒ ที่เคยจัดให้มีการตรวจร่างกาย ส่วนในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีคนงานผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๑ ในจำนวนนี้มี ๑๑๔ รายหรือร้อยละ ๘๖.๔๕ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการไม่เคยจัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายให้เอกชนงาน และมีจำนวน ๑๖ รายหรือร้อยละ ๖.๘๑ ที่ตอบว่า ทางกิจการเคยจัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกาย และอีก ๒ รายหรือร้อยละ ๑.๕๓ ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

จะเห็นได้ว่าสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ให้ความสำคัญในเรื่องการตรวจสอบสภาพร่างกายของคนงานมากกว่าในกลุ่มที่ ๒ ทั้งนี้เป็นเพราะประเภทของสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ นั้นเกี่ยวข้องกับทวิสารเคมีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตามเงื่อนไขในการตั้งโรงงาน จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายให้เอกชนงานอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดียังมีคนงานอีกร้อยละ ๒๑.๐๕ ที่ตอบว่าทางกิจการไม่เคยตรวจสอบสภาพร่างกายให้ ซึ่งทางฝ่ายบริหารของสถานประกอบการในกลุ่มที่ ๑ ควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ด้วยเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายและสุขภาพอันดีของคนงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๘

การตรวจสอบคุณภาพให้แก่คนงาน

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม		การตรวจสอบคุณภาพ					
			เคย		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๗	๔๖.๓๗	๖๔	๒๖.๓๒	๕๑	๒๑.๐๔	๐	๐
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๒.๖๓	๑๖	๖.๔๖	๑๑๔	๔๖.๑๕	๒	๐.๘๑
รวม	๒๔๗	๑๐๐	๘๐	๓๒.๗๕	๑๖๕	๖๗.๒๐	๒	๐.๘๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๕ ช่วงระยะเวลาของการตรวจสอบสภาพให้แก่นักงาน

จากตารางที่ ๕๕ พบว่ามีคนงานอยู่ ๔๑ ราย ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการจัดให้มีการตรวจสอบร่างกาย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๒๕ ราย และกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๖ รายในตารางนี้จะเป็นการสำรวจถึง ช่วงระยะเวลาที่ทางกิจการตรวจสอบสภาพให้แก่นักงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ในกลุ่มที่ ๑ มี ๑๐ รายหรือร้อยละ ๑๒.๓๕ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการจัดตรวจสอบร่างกายให้ทุก ๆ ๓ เดือน และมี ๔๖ รายหรือร้อยละ ๕๘.๐๖ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการจัดตรวจสอบร่างกายไปแต่ละครั้ง และมี ๔ รายหรือร้อยละ ๕.๕๕ ที่ไม่ตอบคำถาม

ในกลุ่มที่ ๒ มี ๑๐ รายหรือร้อยละ ๑๒.๓๕ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการจัดให้มีการตรวจสอบร่างกายปีละครั้ง และมี ๖ รายหรือร้อยละ ๗.๕๐ ที่ไม่ตอบคำถาม

จากการสำรวจนี้จะพบว่า สถานประกอบการทั้ง ๒ กลุ่ม จัดให้มีการตรวจร่างกายตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขการตั้งโรงงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๕

ช่วงระยะเวลาของการตรวจสอบสภาพให้แก่คนงาน

ช่วงระยะเวลา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกเดือน	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ทุก ๓ เดือน	๑๐	๑๒.๕๔	๑๐	๑๒.๕๔	๐	๐
ทุก ๖ เดือน	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ทุกปี	๕๖	๖๖.๓๖	๕๖	๕๘.๐๒	๑๐	๑๒.๕๔
อื่น ๆ	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไม่ตอบ	๑๔	๑๖.๒๕	๘	๘.๒๘	๖	๖.๕๐
รวม	๘๑	๑๐๐	๖๔	๘๐.๒๔	๑๖	๑๙.๗๕

ตารางที่ ๑๖ การจัดใหม่ข้อความหรือคำขวัญเตือนใจในเรื่องความปลอดภัย

จากการสอบถามคนงานจำนวน ๒๔๑ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ ราย หรือร้อยละ ๔๖.๑๑ ปรากฏว่ามี ๓๔ รายหรือร้อยละ ๑๕.๓๔ ที่ตอบว่ามีข้อความหรือคำขวัญเตือนใจในเรื่องความปลอดภัย เช่น นิดเดียวสูญหายวอด ไม่รู้เนื่อยาแก๊สไฟ จงปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ความปลอดภัยคือหัวใจของท่าน อย่าประมาทพลาดพลั้งหลังจากเสียชีวิต อุบัติเหตุย่อมเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อุบัติเหตุเราป้องกันได้และความปลอดภัยเป็นปัจจัยแรก เป็นต้น จะมี ๖๖ ราย หรือร้อยละ ๒๖.๑๒ ที่ตอบว่าไม่มีข้อความเหล่านี้ และอีก ๔ รายหรือร้อยละ ๑.๖๕ ตอบในรายการอื่นๆ เช่นตอบว่าไม่ทราบ และมี ๔ รายหรือร้อยละ ๑.๖๖ ที่ไม่ตอบคำถาม

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีคนงานผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๓๐ ราย ปรากฏว่ามี ๗๒ ราย หรือร้อยละ ๕๕.๓๘ ที่ตอบว่ามีข้อความหรือคำขวัญเตือนใจด้านความปลอดภัย เช่น ซากเลวหาใหม่แทนไม่ได้ บาดแผลเล็กน้อยอย่าปล่อยให้ใหญ่โต ไปรดระวังจะเกิดอันตรายถ้าไม่ใส่เครื่องป้องกัน เป็นต้น และมีอยู่ ๕๐ รายหรือร้อยละ ๓๘.๔๖ ที่ตอบว่าไม่มีข้อความเหล่านี้ และมี ๓ ราย หรือร้อยละ ๒.๑๖ ที่ตอบในรายการอื่น ๆ เช่นไม่ทราบ และอีก ๕ รายหรือร้อยละ ๓.๘๕ ที่ไม่ตอบคำถาม

ถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมทั้งสองกลุ่ม จะพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ มิได้จัดให้มีข้อความหรือคำขวัญเตือนใจในเรื่องความปลอดภัย กล่าวคือ มีคนงานถึง ๑๕๑ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๕๖ ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการมิได้ดำเนินการในเรื่องนี้ จะมีเพียง ๙๐ ราย หรือร้อยละ ๓๘.๓๔ เท่านั้น ที่ตอบว่าทางสถานประกอบการได้ดำเนินการในเรื่องนี้แล้ว ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่แตกต่างกันมาก

ตารางที่ ๕๖

การจัดให้มีข้อความเตือนใจในเรื่องความปลอดภัย

ข้อความเตือนใจในเรื่องความปลอดภัย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	๑๕๘	๖๓.๕๖	๖๖	๒๖.๖๒	๙๑	๓๖.๕๔
มี	๘๐	๒๙.๕๔	๓๘	๑๕.๓๘	๓๒	๑๒.๙๖
อื่น ๆ	๑๑	๔.๕๖	๕	๒.๒๕	๓	๑.๒๑
ไม่ตอบ	๕	๒.๕๔	๕	๒.๐๒	๕	๑.๖๒
รวม	๒๕๔	๑๐๐	๑๑๖	๔๖.๓๖	๑๓๑	๕๒.๖๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๑ การจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย

จากการสอบถามคนงาน ๒๕๑ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ รายหรือร้อยละ ๔๑.๑ นั้น ปรากฏว่ามี ๑๖ รายหรือร้อยละ ๓๑.๑๑ ที่ตอบว่ามีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย และมี ๓๕ รายหรือร้อยละ ๑๔.๓๕ ที่ตอบว่าไม่มี มี ๒ รายหรือร้อยละ ๐.๔๐ ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีคนงานผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๑.๖๓ ปรากฏว่ามีจำนวน ๑๕ รายหรือร้อยละ ๓๑.๕๕ ที่ตอบว่ามีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยติดตั้งในบริเวณที่มีอันตราย และมี ๕๐ รายหรือร้อยละ ๓๖.๑๕ ที่ตอบว่าไม่มี และอีก ๑ รายหรือร้อยละ ๐.๘๐ ที่ไม่ตอบคำถาม

ถ้าพิจารณาโดยรวมแล้วจะพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ จะจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยติดตั้งอยู่ในบริเวณที่มีอันตราย เช่น มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณที่มีสารไวไฟ เป็นต้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๑๖ หรือ ๑๕๖ ราย และมีอยู่ ๕๔ รายหรือร้อยละ ๓๔.๖๓ เท่านั้น ที่ตอบว่าไม่มี ซึ่งเป็นอัตราร้อยละที่แตกต่างกันมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๖

การจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่อันตราย

ป้ายสัญลักษณ์เตือนภัย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	๑๔๖	๖๓.๑๖	๘๖	๓๑.๑๖	๖๙	๓๑.๙๙
ไม่มี	๘๘	๓๘.๖๓	๓๘	๑๔.๓๙	๕๐	๒๐.๒๔
ไม่ตอบ	๓	๑.๒๑	๒	๐.๘๑	๑	๐.๔๐
รวม	๒๓๗	๑๐๐	๑๒๖	๕๖.๓๗	๑๓๐	๕๓.๖๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ ความคิดเห็นของพนักงานในเรื่องความรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัย
ร่วมกับฝ่ายบริหาร

จากการสอบถามพนักงานทั้งหมด ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นพนักงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ รายหรือร้อยละ ๔๖.๓๖ ในจำนวนนี้ ๑๐๒ รายหรือร้อยละ ๔๑.๓๐ ที่ตอบว่างานด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งที่พนักงานต้องรับผิดชอบร่วมกับฝ่ายบริหารด้วย และมีอยู่ ๑๔ ราย หรือร้อยละ ๖.๑๑ ที่ตอบว่างานด้านความปลอดภัยมิใช่เป็นเรื่องที่พนักงานจะต้องรับผิดชอบร่วมกับฝ่ายบริหารด้วย เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ฝ่ายบริหารควรให้ความสนใจโดยทำความเข้าใจกับพนักงานในสถานประกอบการของตนว่างานด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน

สำหรับในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีพนักงานผู้ตอบแบบสอบถาม ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ ปรากฏว่ามี ๕๐ รายหรือร้อยละ ๓๖.๕๓ ที่ตอบว่างานด้านความปลอดภัยเป็นสิ่งที่พนักงานต้องรับผิดชอบร่วมกับฝ่ายบริหารด้วย และมีอยู่ ๕๐ รายหรือร้อยละ ๑๖.๒๐ ที่ตอบว่างานด้านความปลอดภัยมิใช่เป็นสิ่งที่พนักงานจะต้องรับผิดชอบร่วมกับฝ่ายบริหารด้วย เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียว

ตารางที่ ๔๔

ความคิดเห็นของพนักงานในเรื่องความรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยร่วมกับฝ่ายบริหาร

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		ความรับผิดชอบร่วมกับฝ่ายบริหาร			
			ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๑	๔๖.๓๖	๑๐๒	๔๑.๓๐	๑๔	๖.๑๑
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๒.๖๓	๕๐	๓๖.๕๓	๕๐	๑๖.๒๐
รวม	๒๔๑	๑๐๐	๑๕๒	๖๒.๖๓	๕๕	๒๒.๓๖

ตารางที่ ๕๔ จำนวนคนงานที่รายงานให้หัวหน้างานทราบโดยทันทีเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัย

จากการสอบถามคนงานจำนวน ๒๔๖ ราย ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๑๑ รายหรือร้อยละ ๔๖.๓๑ ปรากฏว่ามีจำนวน ๑๐๔ รายหรือร้อยละ ๔๒.๐๑ ที่ตอบว่าเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัยขั้นจะแจ้งเรื่องนี้ให้หัวหน้างานทราบทันที มีเพียง ๑๐ รายหรือร้อยละ ๔.๐๕ เท่านั้นที่ตอบว่าไม่ใช่ และอีก ๓ รายหรือร้อยละ ๑.๒๑ ที่ไม่ตอบคำถาม

ในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๑๓๐ รายหรือร้อยละ ๕๒.๖๓ ปรากฏว่ามีอยู่ ๑๐๖ รายหรือร้อยละ ๔๓.๓๒ ที่ตอบว่าเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัยขั้นจะแจ้งเรื่องนี้ให้หัวหน้างานทราบทันที มีเพียง ๑๔ รายหรือร้อยละ ๑.๒๙ ที่ตอบว่าไม่ใช่หรือเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัยแล้วจะไม่แจ้งให้หัวหน้างานทราบ มี ๕ รายหรือร้อยละ ๒.๐๒ ที่ไม่ตอบคำถาม

พิจารณาโดยส่วนรวมแล้วคนงานส่วนใหญ่เมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัยขั้น จะรายงานต่อหัวหน้างานทราบทันทีมี ๒๑๐ รายหรือร้อยละ ๘๕.๔๓ จะมีเพียง ๒๕ รายหรือร้อยละ ๑๑.๓๔ เท่านั้นที่ไม่แจ้งให้หัวหน้างานทราบ

ตารางที่ ๕๕

จำนวนคนงานที่รายงานให้หัวหน้างานทราบโดยทันทีเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัย

สถานประกอบการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม		รายงานให้หัวหน้างานทราบทันที					
			ใช่		ไม่ใช่		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ ๑	๑๑๑	๔๖.๓๑	๑๐๔	๔๒.๐๑	๑๐	๔.๐๕	๓	๑.๒๑
กลุ่มที่ ๒	๑๓๐	๕๒.๖๓	๑๐๖	๔๓.๓๒	๑๔	๑.๒๙	๕	๒.๐๒
รวม	๒๔๖	๑๐๐	๒๑๐	๘๕.๔๓	๒๔	๑๑.๓๔	๘	๓.๒๓

ตารางที่ ๖๐ ความคิดเห็นฝ่ายคนงานที่ต้องการให้ฝ่ายบริหารช่วยปรับปรุงการทำงาน
ให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น

จากการสอบถามคนงาน ๒๕๖ ราย ซึ่งเป็นคนงานกลุ่มที่ ๑ จำนวน ๑๐๐ ราย คนงานกลุ่มที่ ๒ จำนวน ๑๕๖ ราย ปรากฏว่าคนงานส่วนใหญ่ยังต้องการให้ทางฝ่ายบริหารช่วยเหลือปรับปรุงงานทางด้านความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสรุปความคิดเห็นโดยเรียงตามลำดับดังนี้

๑. ต้องการให้ฝ่ายบริหารฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานหรือหัตถงานด้านนี้อย่างสม่ำเสมอ ปรากฏว่ามีคนงานร้อยละ ๑๔.๑๔ ที่ต้องการในเรื่องนี้ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๖.๑๔ คนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑๑.๕๖

๒. ต้องการให้ฝ่ายนายจ้างจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอ กับความต้องการ ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๔๕.๐๖ ที่ต้องการให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงในเรื่องนี้เป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๔.๐๖ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑๐.๐๔ ส่วนใหญ่คนงานจะให้ความเห็นว่าอุปกรณ์ที่จัดไว้ไม่พอกับจำนวนคนงาน เช่น ไม่มีเครื่องป้องกันหูครบทุกคนในขณะที่ทำงานในบริเวณที่มีเสียงดัง เป็นต้น

๓. ต้องการให้ฝ่ายนายจ้างปรับปรุงสภาวะแวดล้อมในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๑๐.๕๑ ที่ต้องการให้ปรับปรุงในเรื่องนี้ เป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๒.๓๒ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๘.๕๘ เช่น ต้องการให้เพิ่มแสงสว่างให้มากขึ้นอีกในเวลาที่ต้องทำงานกลางคืน

๔. ต้องการให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีคนงาน ร้อยละ ๑๐.๐๔ ที่ต้องการให้ปรับปรุงในเรื่องนี้ เป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๒.๓๒ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๗.๗๒ เช่น กรอบหน้าต่างที่ชำรุดทรุดโทรมซึ่งอาจตกลงมาถูกคนงานที่ทำงานอยู่ข้างล่างได้ แต่ทางฝ่ายบริหารมิได้สนใจซ่อมแซม

๕. การส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยโดยจัดให้มีบอร์ดข่าวสารเกี่ยวกับด้านความปลอดภัย หรือจัดให้มีคำขวัญเพื่อเตือนใจให้ระมัดระวังอันตรายอยู่เสมอ และติดตั้งป้ายสัญญาณเตือนภัยในบริเวณที่มีอันตรายเพิ่มขึ้น ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๖.๒๑ ที่ต้องการให้ทางสภามหากรรมการปรับปรุงในเรื่องนี้ เป็นคนงานกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๐.๒๑ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๕.๕๐

๖. ต้องการให้ฝ่ายบริหารจัดหาอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้

ระยะเวลาสมทบงาน และเพียงพอกับความต้องการมวลชนซึ่งมีคนงานร้อยละ ๕.๖๓ ที่ต้องการให้ทาง
สภาประกอบการศึกษาปรับปรุงในเรื่องนี้ เป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๑.๘๓ และคนงานในกลุ่มที่
๒ ร้อยละ ๒.๘๐

๘. ต้องการให้ทางฝ่ายบริหารตรวจสอบสภาพร่างกายให้โดยแจ้งผลการตรวจให้ทราบ
ด้วย ซึ่งมีคนงานจำนวนร้อยละ ๓.๐๘ ที่ต้องการให้ทางสภาประกอบการศึกษาปรับปรุงในเรื่องนี้ ซึ่ง
เป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๑.๘๓ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑.๒๖ เนื่องจากส่วนใหญ่
สภาประกอบการศึกษาที่จัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายจะไม่แจ้งผลการตรวจให้แก่คนงานทราบ

๙. ต้องการให้ฝ่ายบริหารเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องความปลอดภัยบ้าง
ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๑.๘๖ ที่ต้องการให้ฝ่ายนายจ้างส่งเสริมในเรื่องนี้ และเป็นความคิดเห็นของ
คนงานในกลุ่มที่ ๑ ทั้งหมด

๑๐. ต้องการให้คณะกรรมการบริหารงานความปลอดภัย ซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบ
งานด้านความปลอดภัยโดยเฉพาะเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๑.๘๖ ที่ต้องการให้ฝ่าย
บริหารสนับสนุนในเรื่องนี้ และเป็นความเห็นของคนงานในกลุ่มที่ ๒ ทั้งหมด

๑๑. ต้องการให้มีการระดมหรือรื้อนโยบายด้านความปลอดภัยอย่างเป็นลึกลับต่อองค์กร
ซึ่งมีคนงานร้อยละ ๑.๘๖ ที่ต้องการให้ทางฝ่ายปรับปรุงในเรื่องนี้ และเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๒ ทั้ง
หมด เนื่องจากการมีกฎระเบียบเป็นลึกลับต่อองค์กรจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

๑๒. อื่น ๆ มีคนงานอีกร้อยละ ๓.๘๖ ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๓.๐๘
และกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑.๘๖ ที่ออกความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ในด้านความปลอดภัย เช่น ต้องการ
การปรับปรุงคุณภาพประจำวันที่ ปรับปรุงสวัสดิการลาพักรักษาพยาบาล ต้องการให้สนับสนุนการ
กีฬาเพื่อสุขภาพอนามัยของพนักงาน เป็นต้น

นอกจากนี้จะมีคนงานกลุ่มหนึ่งคือร้อยละ ๒.๘๐ ที่คิดว่าทุกอย่างภายในสภาประกอบ
การศึกษาแล้วไม่ต้องการปรับปรุงสิ่งใดอีก ในจำนวนนี้เป็นคนงานกลุ่มที่ ๑ จำนวนร้อยละ ๑.๘๓ และคน
งานในกลุ่มที่ ๒ จำนวนร้อยละ ๑.๘๖ และมีคนงานส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๒๐.๐๘ ที่ไม่ออกความ
คิดเห็น ซึ่งเป็นคนงานในกลุ่มที่ ๑ ร้อยละ ๑.๘๓ และคนงานในกลุ่มที่ ๒ ร้อยละ ๑๒.๒๖

ตารางที่ ๖๐

แสดงความคิดเห็นของพนักงานที่ต้องการให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

ความคิดเห็นของพนักงาน	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต้องการให้ฝึกอบรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงานหรือทบทวน งานด้านนี้อย่างสม่ำเสมอ	๔๗	๑๔.๑๔	๑๖	๖.๑๔	๓๑	๑๑.๘๗
๒. ต้องการให้ฝ่ายนายจ้างจัดหา อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ให้เพียงพอต่อความต้องการ	๓๗	๑๔.๐๖	๑๓	๕.๐๖	๒๖	๑๐.๐๔
๓. ต้องการให้ฝ่ายนายจ้างเปิด โอกาสให้แสดงความคิดเห็นใน เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน บ้าง	๒	๐.๐๖	๒	๐.๐๖	๐	๐
๔. ต้องการให้ทางฝ่ายนายจ้างตรวจ ดูสภาพร่างกายให้โดยแจ้งผลการ ตรวจให้ทราบด้วย	๔	๓.๐๗	๕	๑.๙๓	๓	๑.๑๖
๕. ต้องการให้ทางฝ่ายนายจ้างปรับ- ปรุงสภาวะแวดล้อมในการทำงาน ให้ดีขึ้น	๒๔	๑๐.๔๑	๖	๒.๓๖	๒๒	๘.๐๘

ตารางที่ ๖๐ (ต่อ)

แสดงความคิดเห็นของพนักงานที่ต้องการให้ฝ่ายบริหารปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

ความคิดเห็นของพนักงาน	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖. ต้องการให้ทางกิจการจัดหาอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการ	๑๒	๕.๖๓	๕	๑.๙๓	๑	๒.๑๖
๗. ส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยโดยจัดให้สมัครชาวสารคามความปลอดภัยหรือคำขวัญเพื่อเตือนใจพนักงานในเรื่องของความปลอดภัย และจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยในบริเวณที่มีอันตราย	๒๔	๙.๒๖	๒	๐.๘๖	๒๒	๘.๕๐
๘. ต้องการให้คณะกรรมการบริหารงานด้านความปลอดภัย	๒	๐.๘๖	๐	๐	๒	๐.๘๖
๙. ต้องการให้นายจ้างปรับปรุงสภาพการทำงานให้ดีขึ้น	๒๖	๑๐.๐๔	๖	๒.๓๖	๒๐	๗.๖๔
๑๐. ทุกอย่างก็แล้วไม่ต้องปรับปรุงสิ่งใดอีก	๑	๒.๑๖	๕	๑.๙๓	๒	๐.๘๖

ตารางที่ ๖๐ (ต่อ)

แสดงความคิดเห็นของพนักงานที่กองการให้ฝ่ายบริการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

ความคิดเห็นของพนักงาน	จำนวนคำตอบของ ผู้ตอบแบบสอบถาม		สถานประกอบการ			
			กลุ่มที่ ๑		กลุ่มที่ ๒	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๑. ต้องการให้มีกฎระเบียบหรือ นโยบายด้านความปลอดภัย อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	๒	๐.๑๖	๐	๐	๒	๐.๑๖
๑๒. ไม่ออกความคิดเห็น	๔๒	๒๐.๐๘	๒๐	๑๖.๖๖	๓๒	๑๒.๓๖
๑๓. อื่น ๆ	๑๐	๓.๘๖	๘	๓.๐๘	๒	๐.๑๖
รวม	๕๔	๑๐๐	๒๘	๓๓.๓๓	๓๖	๖๖.๖๖

หมายเหตุ - ผู้ตอบให้คำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย